

get etia; petat emitte spiritum tuum a creabuntur a renouabis faciem te. Sic ergo hoc notabile verbū. **A**ue quod ut una dictio pronūciatus diuine essentie notificat unitatem quod ex tribus litteris ite gratia Personā tu significat trinitatem quod salutem cuiuslibet interpretat p̄destinatis denotat pietatem. Secundo tenebre corporales sūt causa horroris et stupescationis. **I**saias 21. Tenebre stupescerunt me. Et Genes. 4. Horor magnus a tenebrofus inuasit Abraham et odem modo peccata reddunt hominem timidum et stupidum dictatis conscientia propria se fore pumiendum a deo. **S**icut enim in tenebris magis poteres sunt de monos et audaciores latrones et huicmodi. Ita super peccatores plus prout demones quod super iustos. Vnde xpianitate crescentes per os te pro maiori parte illusiones demonum cessauerunt. **T**ercio tenebre corporales sūt causa languoris et desolationis. **O**is enim infirmitas plus de nocte quod de die affligit infirmū magistrorum in tenebris quod in luce. **Vnde** Thob. 4. Quale nichil gaudium erit qui in tūbris sedeo et lumine celi non video. **E**direcūt enim quidam antiqui quod mediante quadam lucis celesti aia intellectua corpori copulatur et quod omnis sensus operatur quadam lucis theōriā. **E**t Aristotle. 3. de anima dicit quod intellectus agens est habitus voluntatis lumine. **E**t Aug. dicit in diuinis locis quod veritas non videtur nisi in quādam luce sui genēis que omnia huius nobilitate ostendunt. **E**t ideo sicut in luce est vita hominis salus et solatium. Ita in tenebris est dolor et omnis languoris augmentus.

Cūm. Sicut autem gratia lux est ita absentia gratie tūbris sūt que hominem in desperationis labore inducunt. De qua libet dicitur Ecclesiastes. 4. Cundis diebus vice sue comedet in tenebris et in curis multis et in ecumna et in tristitia. **Q**uid tenebre corporales sūt causa tollendis et dimitionis. Et eodem modo mortaliter absentia gratie reddit potentias sensitivas vincetas et ligatas. Ita quod nichil boni possit homo ad premium vice eterne meritare operari. **i. f. 2.** Impij in tenebris contiescent quia non in forti audine sua tollerabuntur vir. **Hoc** est dictu non sufficiente naturalia hominis ab merendu virtutem etiam sine lumine gratie cogente.

Capitulum decimum octauum.

Lectio centesima nonagesima sex.

Nostri autem cuius matrem et lux horum quidam vocem audiebant sed et figura non videbant et quia ipsi non per eadē passi erant magnificabant te. et qui abs te lesi erant quia non ledebantur gratias egerunt tibi et ut esset differētia tripsum petebat. **P**ost id actum est de tenebris quibus afflidi fuerunt egipci. In isto capitulo agitur de beneficio lucis confortati sunt hebrei. **E**t circa hoc duo facit. Primo commemorat beneficium lucis collatum hebreis in egipcio. Secundo beneficium lucis collatum eisdem in deserto Iordanis pars ibi. Propter quod ignis accētem et cetera. Circa primū auctoratur quod lucis beneficium depribatur. Secundo quod post hac tempora

387

ca 18

deuote regratiabantur. Secundā
 ps bi. **Et quia nō iphi** // Circa p
 mū primo notatur apud hebreos
 hīcīs presentia cū dicit. **S**cīs autē
 tuīs maxima erat lux. **S**ecundo a
 pud ēgīptios hīcīs carentia: q̄ ipē
 diebat vīfuni; līce nō auditū. **E**t
 ideo dicit. **E**t eoz quidē vōce; s. he
 breoꝝ ēgīpcij audiebāt sed figu
 ram corporalem nō videbāt p̄ den
 sitate tenebrarum: q̄ omnī luīcē
 impēdiebāt. **F**ūntes em̄ in tēbris
 cōnumb̄ possunt exītes in luīcē
 videre. **E**x quo argui potest q̄ lux
 multiplicat spēciē sū p̄ meū te
 nebrosūm: q̄ spēcies nō est realit
 lux sed intēco lutis. sicut spēcies
 coloris nō est color: s. intēco co
 loris. **N**isi enim talis m̄l̄tiplicacō
 spēciē ponat iſimite difficultates
 p̄spēctiue insolubiles apparebūt
Bed ad istos ēgīptios non potuit
 lux attingere in qua erāt filii isra
 el. nec potuit se m̄l̄tiplicare ppter
 aeris vel vaporis densitatē. **C**ō
 seq̄nter se quī grāz actio vbi nā
 rat duo vīz q̄ tūc tūc filii israel
 duo fecerūt. **N**ā reḡtiabātūr a dēū
 deprecabātūr. Reḡtiabātūr aē
 pro duob̄: vīz p̄ suī impūnicōne
 a liberatiōne ab hostiū p̄testa
 te. **R**uātūm ad primū dicit sic. **E**t
 quia nō iphi sed hebrei p̄ eadē pas
 si sunt cū ēgīptijs magnificabāt
 te. **E**rodi. i. **C**ātem̄ domīo. gloī
 ose em̄ magnificatus ē. **R**uātūm
 ad liberatiōne ab hostiū p̄tāte
 subdit. **E**t qui ante lesi erāt sub
 uicio pharaonis Exo. i. **Q**uia nō
 ledebant aplaq̄is istis grās age
 bāt tibi. a sequī eoz deprecatio
 Fūit autē eoz deprecatio. **R**ō est et

brīa iñ illos a ēgīptios vēt̄ nos
 sic tractarent sicut ēgīptij nec sic
 tractari mererent. a hoc ē quod
 dicit. **E**t vt eēt differentia te deuī
 petebāt: gratias agebāt. **C**irca Coll.
 grārum actionē notanda sūt tria
Primo qualit̄ deo gratiarū actio
 est reddenda. **S**econdo de qua ma
 teria ē sumēda. **T**ercio qualit̄ g
 rātū actio ē explenda. **C**irca p
 mū est sciēdūm q̄ reḡtiatiū: vel
 grās agere deo ē actus m̄ltuz co
 mendabilis: vt pote quia ē beato
 tū opatio. p̄ceptoꝝ augmentatio
 diuinitatis p̄testatio a nostre ne
 cessitatis demonstratio. **P**rimo es
 go deo reḡtiatiū ē p̄pria operacō
 beatoꝝ: qui ad nichil aliud vacat
 n̄ ad dēū laudandū a ei de collatis
 bñficijs reḡtiādūm. **E**t id illis
 artificiū bonū ē ad discere de quo
 in ppetuū oport̄z nos vīnere: q̄ ei
 ad curiam regis dēbet trāsire tēpe
 stiue condicōes curie dēbet addis
 cere. **E**odem modo nos conuenīem
 presenti gratiarū actionem addis
 cere: vt sciamus qualit̄ nos in pa
 tria dēbeam̄ habere: quia ysa. hi
 dicet. **G**audiū a leticia inuenire
 in ea: grārum actio a vor laudis
Secundo grārum actio deuota ē lo
 noꝝ a deo p̄ceptoꝝ augmentacō
Nā sic deum maxime puocāmus
 ad bādūm malora si de p̄ceptis
 grās referam̄. **V**ñ Bernardo. **A**d
 locum vñ exēt flumina grārum
 reūtūntur: vt iteꝝ fluāt. **A**gricola
 nimēū illam terrā diligētius co
 lit a seminat: q̄ fructum redit v
 teri. a quāto terra est fecundi
 or tanto meliori seie sciatur. **M**ea
 lic̄ hō est q̄si ager dei.. **C**or. 3. d̄ ci

agricultura estis. Ipse enim est si-
c agnola Job. 14. Pre me ag. e. q̄
to ergo maiorem fructum per gra-
tia cum actionem persona expendit
tanto libetius dona sua tribuit. Et
iō optim⁹ modus impetrādi ē gra-
tias agere de acceptis. Et p opposi-
tum qui nō agunt gratias de recep-
tis merentur punita priuariam
habitum. Testante Apostolo ad
Romanos primo de philosophis
qui cum cognouissent deum non
tamen sicut deum glorificauerunt
aut gratias egereunt; sed euau-
erunt in cogitationibus suis a ob-
scuratim est insipiens cor eorum.
Vbi dicit Augustinus q̄ deus de-
dit gratis: tollit i gratis. Exemplum
enim habemus de Ezechia Isaye
tricesimo octavo qui punitus fuit
propter ingratisdinem Cum enim
deisset triumphum incredibilem a
percussisset centum milia oculagita
quinqz milia in castis senacherib
licet scdm Josephuz hostias cum
populo immolass̄; nō tamē digne
gratias egit nec canticum inde canta-
uit sic patres illo tempore susueerūt
Tercio gratiarū actio ē q̄dam di-
nine maiestatis prestatio. In hoc
enim q̄ deo de suis bñficijs regra-
tiamur eum dominū nostrū capi-
tanum protestamus. In tuū si-
gura adeps i sacrificijs soli deo of-
ferri debuit Leui. 3. Omnis adeps
domini ē iure perpetuo. Vn a xp̄s vo-
lens de quinqz pambus festum fa-
cere quod nō fuit festum humanū
sed diuinū gratias agēs fregit a
dedit discipulis suis vt apponeat
turbe Math. 8. Quarto gratiarum
actio ē nostre necessitatis demūca-

Rūi enim regratiatiū suam necessi-
tate protestatur Et hec ē ratio mo-
lis quare decimē institutū fueūta
deo specialit dedicate Et enim de-
cem: limes a perfectio numerorum
a iō dum nobis. g. retinem⁹ a deo
decimum damus impfectionē no-
bis messe fatemur a omnē pfectio-
nē soli deo attribuimus **E**odem mo-
do dū deo gratias agimus de recep-
tis protestamur q̄ nichil nisi de e-
ius munē possidemus **S**ecundo no-
tandum q̄ materiam regratiandi
sumē detemus ex diuīns bñficijs
q̄ sunt potissime sex. viz creatōnis
redēptionis. exspectationis. insti-
cationis. conservationis a premi-
ationis. De opere creationis terri-
bus in quo dām sermōne dicit sic
Considera deum in bñficio crea-
tionis q̄ creauit te sine cōmodo suo
Pōs ayt Bonorum meorum nō in-
diges sine merito tuo quia nichil
āū promeruit qui penit⁹ nichil fu-
it **C**ogita qualem te fecit scdm cor-
pus egregia; creaturam scdm aīaz
maḡ egregia; ut pote ymagini cie-
atoris isignē rationis participem
beatitudinis sempiterne capacem
Considera a dominacōnis potesta-
tem **T**error enim hominis sup cū-
da animantia in minimo discerni-
tur. **C**onsidera ergo largitatis ad-
ministrationem. q̄ta tibi largit⁹
est ad sustentacōnem. q̄ta ad eru-
ditionem. q̄ta ad consolationem
q̄ta ad correptionem. q̄ta ad dele-
ctionem. **S**ecundo deo gratias
agamus de opere redēptionis.
Bernardus i quodam alio sermo-
ne **O** bone ihu qd̄ t̄ a morti. **N**os
debui⁹ a tu solus: nos peccauimus

a tu luis. Q pietas opus sine exē-
plo: tria sine merito: caritas sine
modo. **T**ercio de bñficio expec-
tatiōis quo nos peccates expectat
gratiāū actiōis materia sumit de
bz quociēs peccator pmerunt q̄ ei
temp⁹ penitētie auferretur. **E**t con-
stat quo cīes mortaliter peccauit
indign⁹ ē vita eterna statu; ut sic
est ingratus auctori vite. **F**re-
quent autem habet peccatori cōsidera-
re quociēs in statu dampnacōis
existēs in periculo mortis fuit vel
ab infirmitate intrinseca: vel ab
aduersitate extrinseca. **E**st enim
maius bñficiū: si quis ad dict⁹
suspēndio. a fune iam applicato
ad collum: vel si vinculatus mem-
brum extendit mūtilatori: si tūc
talib ab aliquo liberaretur: maxi-
mū beneficium esse dimisceretur.
Ruo ergo tunc peccator diuīsset
si tunc liberatus nō fuisset nisi ad
infernum pro semp. **N**ānus ergo
liberacōis bñficiū sempiternū
redicat amorem humanum. **C**as-
siōdrus de opere variorū dicte sic.
Flephātem ingēnio homis posse
capi. **C**um enim se arbori semi sic
cise appodiauerit: et arbore fracta
eciderit p se resurgere nequit sed
humano solacio: cuius p arte la-
cuit: belua suis gressib⁹ restituta:
memor est bñficiū sui. **I**n magistr⁹
quippe recipit quez sibi beneficiū
fuisse agnoscit: ad ipsi⁹ arbitriū
mouet gressus: ipsi⁹ voluntate ei-
bos capit inuicē man⁹ pmissidā
tendit et a magistro p futura gra-
tia tantum accipit: quia se ipsius
cura vivere posse intelligit. **S**i er-
go bestia ratōnem nō habens tā-

tas liberatorū gratias agit: q lap-
sum ad gressū reducit: longe ma-
gis homo gratias referre tenetur
ili qui pluries lapsum de inferni
voragine pluries liberauit. **R**ē-
to de beneficio conservacōis tam
in esse uature q̄ i esse gratie gra-
tes referende sunt. **Vñ Aug⁹ de sa-**
ctavirginitate. **O**mnia peccata sic
habenda sunt tam q̄ dimittatur
a quibus deus custodit ne omittan-
tur. **E**t infra. **R**uisquis ab ini-
cio pudicus pmanet ab illo ēgit
et quisquis ab impudico pudic⁹
factus est ab illo corrigitur quis
quis in finem impudicatus est ab
illo defertur: occulto quidem iudici-
o sed nō in quo. **E**t ideo signan-
ter dicitur hic in littera. **Q**uiā nō
ledebātne gratias agebat. **N**am
sandi viri nō solum de sibi dimis-
sis grās agunt deo: sed a de hīs
a quibus sunt p suum adiutoriū
preservati. **U**ltima materia grati-
arum actionis est cōsideratio pre-
miaconis: quia deus talia prepa-
ravit electis que in cor hominis a-
scendere nequeunt in presenti. **T**
erco notandum quomodo ge-
tiarum actio est explenda. **D**elet
enim habere quatuor condicōnes
si debito modo delet expleri. **P**ri-
mo delet habere magnitudinem
Secundo assiduitatem. **T**ercio vni-
uersalitatem et **R**ēto hilaritatem
Primo ergo delet habere magni-
tudinem: et ratio est quia homo
plus accepit a deo q̄ aliqua crea-
tura: et id decet eū magis magni-
fice gratias agere. **N**ā lucis ē tal
q̄ vbi pluēs radij ad aliqd solidū
dirigunt ibi maiori ē refūcio et māta

splendoris multiplicatio. Unde iuxta terrena est maior calor qd in medio intersticio aeris ppter maiorem & densitatem radioz solariu multitudinem. Sic moaliter esse debet quoniamq; hoies plures diuinor; beneficior; radios recipiunt: eo per gratiarum actiones plures radios in datum reflectere ouemt. *Mattha.* i. de magnis periculis a deo liberati magis nunc gratias agimus ipse. Secundo debet habere assiduitatem. *Thes sal.* z. Gratias agimus deo sine intermissione. Hec est ratio quare omnes horas canonicas per deo gratias terminamus. In signum qd oī a opera nostra in eis dnt gratiarum actuum terminali. Tercio debet habere universalitatem ut pro omnibus non solum pro placetibus, pspuris si etiā pro aduersis deo gratias reddamus. *IpB.* 4. Grās deo agentes semper pro oībus. *Arist.* z. pol. ppe sine dicit qd plato in leges suas ordinauit qd ciues se excitaret p vsum & studiu vt fierent ab exercitū ut vtraq; manus eis fieret utilis ad bellādū. Isto mō moralit nos exercitare debem⁹ vt ambideremus siam⁹ ut vīz non solum tempe pspuritatis: sed etiā aduersitatis cōtra fortunaz pugre & deo semper regnari sciam⁹ dicit aut̄ *Galien⁹* qd mulier vtraq; dertras hūs nō sit vir nāq; qn qd vtitur vtraq; pro dextra: mulier nō. Ita moralit effeminati vtraq; fortunā eqnimitet sustinē nō pnt: sed tantū pspuritate sciunt vti. Per oppositū; virtū sc̄di oī fortuna bens vtrunt ad hōrem dei & victoriā. Talis fuit aplus qui dicebat. *Cop.* z. Deo aut̄ gratias qui semper trium

phantes in p̄pō ih̄bū Quarto debet habere hilaritatem sive iocunditatem vt fiat non ex tristitia vel necessitate. *Solinus de mirabilibus mundi* qd in Aleia est fons qui saturat semper & infra riuos suos manas nisi ad cantum sive ad citharā vel timbā. Statim vero ad sonitum melodiæ intumescit & aliueū suum excedit. Fons omnis bonitatis deus est: sed ad letam gratiarum actionem statim exuberat & beneficia maiora impendit: & subtrahit ei qui gratiarum actiones lete non rependit. In cuius figura dicitur *Neemie.* 12. qd in dei conuoco auerunt leuitas ut dedicationem facerent viri iherusalem in leticia & gratiarum actione & cibalis & cantico: sic ergo gratias agebant in cantico. *Lectio centesi maionagesima septima.*

38A

Dopter quod ignis ardorem columnam habuerunt ducem ignote via & solem sine lesura boni hospitiū prestitisti. Digni quidem illi erant carere luce & pati carcere tenebrarum qui inclusos custodiebant filios sanctos tuos per quos incipiebat incorruptum legis lumen seculo dari. Post qd tactum est de beneficio luminis collato hebreis in egypto quando egipci tenebraruz nebilo ebulo tenebantur. In ista parte agit de alio luminis beneficio collato filiis israel in deserto. Et circa hoc duo facit. Primo recitatur beneficium luminis collati filiis israel in deserto. Secundo ostenditur per oppositum qd digni fuerunt egipci pumi & affligi tenebrarū supplicio. Secunda pars ibi digni quidem erat

Concessum autem fuit filiis israel beneficium dum per desertum transirent per modum illius quod nocte et die duxerit eis seruiuit duxendo eos per viam agnotam nocte apparuit columpna ignis et in die columpna nubis. **Vnde Exo. 13.** Numquid eis defuit columpna nubis per diem neque defecit eis columpna ignis per noctem ut duxerit itineris utrumque tempore. Et hoc est quod dicit. propter quod si quia filii israel tibi gemitus agebant de nocte petebant adiutorium tuum et habuerunt ardensem columpnam ignis ducem ignotae vie per noctem usque et in die cum sufficienti luce solis habuerunt columpnam nubis ne lederentur estu solis et hoc est quod dicit. **E**t solez sine leitura boni hospitij prestiti iudicata quia nubis temperabat solis ardorem: ut et illis refrigerium quod alias fuisset eis incendium. **E**t potest esse quod vapor eleuatus uno tempore nubis fieret. et alio tempore ignis atur et fieret columpna ignis. **M**oraliter sum **G**regorius in nocte aduersitatis ostendit deus electis suis ignem consolacionis et in die per speritatis nubem sustinere obscurare. et in eis sibi precauere duplicitate. **P**rimo: ne aduersitas frangat. **S**e cuncto: ne prosperitas dissoluat. **C**onsequenter ostendit quod iuste egipci priuabantur beneficio luminis in egipcio. et dicit sic. **D**igni quidem illi in egipcio erant carere luce exteriori: quia carebant luce interiori gratie. et pati carcere in tenebrarum qui inducos custodiebat filios sacerdos tuos israelitas non permittens

tes abiens sicut mandauit dominus per Moysen: per quos incipiebat corruptum legis lumen: lex incorrupta et illuminans. seculo dari: quia ipsi filii israel propter macula quae erant in egypto non preparabatur ad legem suscipiendam et ad eum in desertum ubi legem accepturn erant. **C**irca illam clausum. Ardentem columpnam habuerunt duces. Notandum quod status boni prelati describitur penes quatuor conditiones huius verbis. Debet enim bonus prelatus habere zelum felicioris et sancte correptionis: statum vigoris et supportacionis: locum amoris et comunicacionis: motu predecessoris et informationis. **P**rimo ergo prelatus debet habere zelum felicioris sancte correptionis: ut sit ardens per industriam: non tepidus per ignorantiam: nec sumigans per manem gloriam: non extintus per infamiam. **A**rdentem inquit columpnam. **I**n eius figura dicitur de **H**elia Eccl. 8. **S**urrexit Helias quasi ignis et verbum illius quasi facula ardente. **E**t ergo prelatus quasi ignis ardens per sincerum zelum: sed isti ignis quandoque adiungitur sulphur et quandoque thymi. quando enim thymus admiscetur igni tota domus suavitate redolet. quando vero sulphur adiungit igni vehementer accedit sed tunc domus fetore repletur. et isto modo de plato non nunquam. **C**ontingit enim quod platus collaterales et consiliarios sibi assumit et personas sulphureas incendentibus per maliciam et ferentes per infamiam et quando sic est dominus completur ab hominacō

a fetore a tribulatione. **A**pocalypsis vice simo primo. Par s ilorum in stagno ardente igne a sulphure **I**say. Ecclimo quarto. Conuentent torrentes eius in picem a humore i sulphur a eis tra eis in pice ardente; nocte a die. Quicquid ei fit quod platus collaterales a filios si bi facit de sanctis personis a deuotis a fame honeste a tunc nulli dubium quin domus tota epleatur dulcedine dilectionis a suavitate pacis que per thus figurantur. Et veris eatur de tali prelato illud **E**ccliesias quinto. Quasi ignis effulgens a thus ardens in igne. **D**icit enim est notandum qualis condicōnis debet esse a quo detet prelatus consilii petere quod pulchre a eloquē describit **A**mbroſi⁹ de officijs libro secundo. Aduertendum inquit quod in acquirēndis consilij plurimis valet vite probitas: virtutum prerogatiua. temeritatis usus: facilitatis gratia. Quis enim in cenō fontem requiat. Quis de aqua turpida: potum petat. Itaque ubi est luxuria ibi est intemperantia. ubi viciorum confusio quis inde fibia liquid hauriendū existimet. Quis utilem iudicet rem alienē: quamvidū mutilem vite sue. Quomodo enim potero iudicare consilio superiorem: quem video moribus inferiores. Supradictum me detet esse cui me committere paro. An eum putabo ydoneum qui michi det consilium qui non dat sibi: a michi eum vacare credam qui sibi non vacat: cuius animum voluptates occupant. Libido deuincit: auaricia submetit: cupiditas perturbat. **V**eciam

brofius. **S**ecundo prelatis debet habere statum vigoris a supportationis ut sit columna fortiter supportans regimini sui onus. **V**nde prelato **I**her. i. dicitur **D**edi te hodie in ciuitatem muniam et columnam ferream. quod diaenam columnam est recta bene supportat onus superpositum: sed quod cito curvatur: statim tota fabrica cadit. **I**ta est moraliter quod diu seruat prelatus rectitudinem a iusticiam sequens iura a bonam conscientiam: meritorie supportat a exequitur causam suā. **Q**uando vero dedit ad latus poster affectiones vel offensam non continentendo deficiens a fouendo bonus: tunc tota fabrica cadit. **J**udicū 16. legimus quod Sampson concutiendo duas columnas quibus tota dominus immitebatur: dominum prostrauit a omnes qui in ea erant occidit. **I**sto modo est de diabolo. **A**ffectat enim aliquando unam congregationam deuotam subuertere a eos occidere: hoc est ab eis caritatem quod est vita spiritualis auferre. **E**t ut illic fiat breuiorem viam non habet nisi columnas illius congregationis concutere et allidere per turbationes et commotiones. **J**ob nono. Qui terram commouet de loco suo et columnae eius concutientur. Legimus enim in historia scolastica super Genesim quod Cham filius Noe artes liberales in quatuordecim columnis descripsit. Quatuor septem erant etee: et septem latericie ut contra diluvium ignis et aque in perpetuum permanerent. In figuram quod in prelatis qui columnae dicunt: sufficiens sua debet esse a non ignorantia.

388

Et ideo sapientia dicitur excidisse columnas septem Pro. i. quia nisi prelati ecclie scia et sapientia fuerint informatas nec ecclie sicut nubes. **T**ercus platus debet habere locum amoris et communica-
tions; ut per benevolentias et bonam affectionem subditos habeat et a subditis habeat. et hoc nota est cuius dicitur **D**abuerunt. **D**ebet enim prela-
tus haberi ab omnibus et non a quibusdam tantum. et a quibus-
dam non sed omnibus a singulis debet esse communis. **V**nde in lau-
dem Traianum cesaris dicit quod cum
arguerent eum amici sui de nimia
omnitate et quod ad simplices mi-
nis esset affabilis ultra id quo dicit
etiam imperiale dignitatem de-
ceret. **R**espondit talis se velle es-
se imperatorem priuatis: quales
esse sibi imperatores priuatus op-
tassent. sicut dicit Eutropius roma-
ne historie libro. g. **E**t sic etiam Ju-
lius cesar amorem suorum militum
meruit: quia eos non milites sed co-
militones appellavit. **S**icut de eo
narrat Suetonius libro primo et
Vegetius de re militari libro. 3. ca.
1. docet quod in exercitu bene ordina-
to delent esse tres duces. **P**rimus
secundus et tertius. **P**rimus autem qui priuatum sustinet potestatez
debet esse in parte dextra et in equi-
tes a pedibus: ut a consilio regere
tam equites quod pedibus et auctori-
tate ad pugnam possit lortari. **M**o-
ra iter sic platus persona eius debet
esse: ut et a maioribus et minoribus suis
benevolentiam ostendat: non semper cu-
equitibus proprium requirat honore
nec semper cum pedibus subiectus.

stimmie negligetie corporis sortit secat
Sic enim Christus in familia sua hoc est
inter apostolos se habebat. **N**az
aliquando exhibebat se ut superi-
or. Joh. 13. **V**os vocatis me magis-
ter a domine. et bene dicitis. Suni
etem. **A**liquando se habebat ut in
fratre Luce. 22. **E**go autem in me
dico vestrum suum sicut qui ministrat
Aliquando ut equalis Joh. 14. **I**az
non dicam vos seruos sed amicos
meos. **A**micitia enim equalitate
requirit. 8. Ich. 12. **E**odem modo
prelatus inter subditos aliquando
debet esse maior: aliquando minor: et
aliquando equalis. **M**aior quantum
ad corrigendum iniuriam ad
Titum. 2. **A**rgue cum omni impe-
rio. **M**inor quantum ad humilita-
tis representationem. **P**rima ad
Thessal. 2. **F**acti sum parvuli in
medio vestrum. **E**qualis quantum
ad amicabilem operationem Ec-
cl. 22. **R**ectorem te posuerunt noli
extollis: sed esto in illis quasi unus
ex illis. **I**sta tria tagit beatus Au-
gustinus in regula vel speculo deri-
ctorum. **H**onore coram vobis prela-
tus sit vobis. **E**cce reverencia au-
toritatis: timore coram deo substra-
tus sit pedibus vestris: ecce represen-
tatio humilitatis: erga oes sententia
sui bonorum optimi se probat exemplum
accipititatis. ecce missatio fui Are-
sto. 13. de aiali. **C**or est principium
a quo omnia membra vita et virtus recipi-
unt. **D**ediat tu magister ad sinistram; p-
rope quod ad dextram. **I**sto modo moraliter
platus est cor in corpore Christi in situo
a quo omnes subditi recipere dominum virtutem
et solacium et influentiam suum motu.
Debet tamen ad infirmiores operationes

fauorabiliter deducere. **Vñ** in libro
 de ponderibus proposito 7. dicit sic.
 Si brachia libra fuerint in equalia
 equalibus appensis ex parte lon-
 giori motus fiet. Moraliter libra
 est prelatus qui facta siverum sub-
 ditorum sed in regulas iusticie libra
 re tenetur Isaie quadragesimo. Li-
 brauit in pondere montes et colles
 in statera. Aliquando ergo contin-
 git quod ista libra habet longam et mag-
 nam affectionem priuatam et par-
 ciale ad unam personam. Et bre-
 uem et paruam ad aliam: certe tunc
 brachia libra sunt in equalia et sta-
 te necessario est dolosa. Nam illa
 persona que iacet in brachio lon-
 giori maioris affectionis licet sit e-
 qualis alteri in rei veritate vel for-
 te minus bonus preponderabit al-
 teri iacenti in brachio breuiori. Et
 ideo non sequitur formaliter. sic in-
 dicat de isto prelatus suis ergo ta-
 lis est in rei veritate: sed oportet sup-
 ponere quod prelatus sit statim iusta
 et non de numero eorum de quibus
 dicit psalmista. Mendaces filii ho-
 minum in statera ut decipiant: sed
 debet habere prelatus a subditis tam
 quam persona communis a qua quilibet
 consimili modo consolationem et
 reductionem: instructionem et ex-
 plum habere possit ut merito sub-
 dicti dicant ei illud. **T**hobie decima
 Omnia in te uno habentes te non
 debuimus dimittere ire a nobis.
 Quarto debet prelatus habere mo-
 tum predecessoris et informacionis et
 hoc notatur cum dicitur duces. **Vñ**
 ad boni ducis strenuitatem non
 sufficit bene monere: precipere et cor-
 ripere solis sermonibus ordinare

sed necesse est eum strenue se habe-
 re et vietuose pro loco et tempore mi-
 litare: et quod precepit alius exercere
 aliquotiens factis suis debet imple-
 re. **M**ach. 2. **J**ohannes dum impli-
 uit verbum factus est dur in ecclesi-
 a. **T**alis fuit **J**ulius cesar qui num-
 quid dixit militibus suis **Ite: sed sem-**
 per venite. **E**t subiunxit causam. La-
 bor inquit participatus cum duce
 videtur militibus esse minor. sicut
 de eo scribit **J**ohannes galensis.
Talis fuit dur abimelech qui pre-
 tidens arboris ramum impositum
 et ferens humeis socijs suis dixit
Quod me videritis facere cito faci-
 te. **E**rgo certatim ramos de arboribus
 precedentibus sequebantur ducem.
Judicium undecimo ergo ardente
 columnam et cetera. 381

Lectio centesima nonagesi-
 ma septima. oratione . . .
Quoniam cogitarent iustorum
 occidere infantes et uno ex-
 posito filio et liberato in tra-
 ditionem illocum multitudine;
 filiorum abstulisti et pariter illos
 in aqua perdidisti valida. **I**ta autem
 nos incognita est anima patribus
 nostris ut vere scientes. Quibus in-
 tamentis credidissent animae quo-
 res essent. Suscepta est autem a po-
 pulo tuo sanctitas iustorum et in ius-
 to cum extermatio. Sicut enim ex-
 iecisti aduersarios nostros sic nos
 prouocans magnificasti. **P**ost
 quod actum est diffuse de nona plaga
 illata egipciis per tenebrosum aeris
 obscuritatem. In ista parte inci-
 pit agere de decima plaga illata
 eisdem per primigenitorum exterminationem.
 Et cum hoc duo facit. **N**on primo agit

de morte mirabili p̄mō genitorū
in egypto. Secundo de submersione
rationabili egipciorū in mari tu-
bro. Secunda ps ibi. c. vltimo Im-
pijs aut̄. Circa p̄mū duo fecit.
Primo agit de pena mortis que i-
flicta fuit egipcijs p̄ diuinā aiad-
uetionē. Secundo de quadā pena
mortis inflicta Hebreis ppter eoru
rebellionem ibi. Tertius aut̄ a tūc.
Circa p̄mū duo facit. Nam p̄-
mo agit de illi⁹ exterminacōis q̄l-
tate. Secundo de eiusdem q̄ntitate
ibi. Simili aut̄ pena. Circa p̄mū
q̄tuor fuit. Nam p̄mo oñditur q̄
ista extermīnacō p̄mō genitorū fuit
egipcijs iuste illata. Secundo q̄ fu-
it hebreis iuste p̄ri⁹ p̄phata. Ter-
tio q̄ fuit iustis laudabilis accep-
tata. a q̄to ostendit qualit̄ diu-
simode se habuerūt egipcij. He-
brei cum pena fuisse illata. Secū-
da ps ibi. Illa em̄ nor ē. Tercia:
ibi suscep̄ta ē. Quarta in lectione
seq̄nti. Absconde em̄ ac. Legēda
est q̄ littera sic. Cūm cogitarent e-
gipcij iustoꝝ iudeoꝝ occidere in-
fantes. sicut ad longū habet Exo.
p̄mo Vno exposito filioꝝ Moysē
projecto in aqua in fiscellaz a libe-
rato a morte p̄ filiā Pharaonis so-
rorē matrē Moysi considerante enē-
sum rei Exo. 2. In tradūctionē dlo-
ruꝝ ut traduceret filios israhel de
egipto. Multitudine filioꝝ abstu-
bisti. p̄mō genitorū egipciōꝝ occidi-
sti Exo. 12. a pariter illos a egipci-
os p̄didiſti in aqua valida in ma-
ri tubro Exo. 14. quasi diceret. Nō
solum filios egipciōꝝ occidiſti sed
etiam patres eorū occidiſti Moysē
liberato. Cōsequenter dicit q̄uo

Hebreis fuit hebreis p̄phata. Nec
aut̄ nor in qua p̄mō genitorū egip-
tiorū p̄cessisti nō subitanea fuit a
improvisa: uno deus hoc ante eue-
lauerat Abraham; ysaac a Jacob
dices eis q̄ in manu fortī eductu-
rus et̄ filios israhel de egypto Vn
Gen. 14. Scito prenoscens dirit do-
minus ad Abraham p̄e reginuz
futurū semen tuū in terra nō sua
a subiect̄ omnes seruituti a affli-
gent quadringetis animis. Verum
tamen cui seruituri sunt ego iudi-
cabo a post huc egrediētur dicit ḡ
Illa nor quā mortua fuit p̄mō ge-
nitā egyptioꝝ cognita est a patri-
bus nostris sciz de h̄is reuelate
et̄ tre sc̄ires quibus iuramētis
a firmis p̄missiōib⁹ credidēt aie
quieiores cēnt̄ magis patiētes
Nam certitudo de liberacōe futura
facit hominē magis patientē in i-
uria siue in iniurijs. Suscepta ē
a populo tuo sanitas quidem ins-
torū a debita iustis. In iustoꝝ aut̄
extermīnatio quasi diceret Utrum
egipciōꝝ sciz iustoꝝ sanitas a in-
stoꝝ extermīnatio factum ē ad vi-
litate populi tui. Nam sicut eieclisi
adūlatiōs n̄os a egipciōs: sic nos
prouocās magnificasti a te domi-
nū magnificare fecisti. Vno filio
exposito a liberato. Extra de infan-
tib⁹ a lāguidis expositis Si a pa-
tre. q̄e expositione talū sic defini-
nat iura. Si a patre suo sc̄ete: aut̄
ratum habēte de negato pietatis
officio ifans exposit⁹ extiterit hoc
ipso a peccate patris ē liberatus.
Nam in hoc casu in ingenuitatem
libertus a seruus in libertate eripi-
tur. Idem de languidis cuiuscumq̄
fuerint

fuerint etatis. Moraliter mundus iste filios suos tractat diversimode quosdam sibi applicat a preficit quosdam abdicat a exponit. Applicat sibi diuites a abdicat sibi pauperes sicut egyptus filios egypciarum salvauit. a filios israel submersit a tamen de isto nocumeto puenit unum lucrum. Nam diuites remanent in tutela mundi semper subiecti ipsi potentiis sed certe pauperes eximuntur a mundi huius potestate: eo ipso quod a mundi huius amicitia deseruntur. Et sicut quem in piusa crudelis pater naturalis expomit: pius a generofus homo in mundu adoptatus ita quem mundus expomit deus adoptat a servitute mundi liberat. Rō. 8. Nō enim accepistis spiritum servitutis iterum in timore. sed accepistis spiritum adoptionis filiorum dei in quo clamamus Abba pater. ¶ Circa illam clausulam scientes quibus iuramentis credidereunt contundunt: quod bona credulitas fides si des quicunque impetrat fore appetenda. Precautus enim fides bene credenti peccatorum remissionem: demoniorum confusione: optatorum prosecutionem: a electorum homicidionem. Primo enim fides ostendit credenti peccatorum remissionem. Actu. 10 de Christo dicitur. Hunc omnes propterea testimonium; prohibet remissionem peccatorum accipere per nomen eius omnes: quod credunt in eum. Exempli Ione. 3. Credidere viri minimi in domino a predicto auerteretur ieum. Docet Aristo. in primo retorice i principio quod tria sunt quae faciunt dictum alicuius credibile: quod uis non demonstrative loquaciter: videlicet prudentia: virtus a benigno

lentia. Cuius causa est si in euangelio propter opposita istorum discedimus alterius non demonstrative locutionis. Aut propter imprudentiam qua reputam eum ignoramus: aut propter malitiam quod quis verum sciat non tamen est amicus veritatis a iusticie: a propter defectum benignitatis: quia in easu licet sit prudens a virtuosis non tamen reputamus eum ita benignus: quod velit nobis consilere quod nobis expediens indicat. Sed quoniam ista tria concurrunt in consilio. scilicet propter reputamus eum prudentem: virtuositatem nobis benignum: tunc absque dubio credimus dominum eum: quod ea nequaquam demonstraret. Sic de Christo loquamur quod venit in mundum persuadere a predicare: non dicta sua scientifice demonstrare: a ideo doctrina sua: non sciencia: sed fides nominatur. Sunt tamen dicta sua nichilominus credibilia propter tres rationes predictas. Tum quod in eo viguit prudentia: cum esset sapientia dei patris: tum quia in eo fuit virtus: quod oia bene fecit. Mē. 1. tum quod in eo fuit benignitas ad nos quia dilexit nos a lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. Apoc. 1pmo. Et ideo signanter dicit psalmus. Testimonia tua credibilia facta sunt nimis. Secundo operatur fides demoniorum confusione. Matt. v. 19. Signa eos qui crediderint. Nec sequuntur. In nomine meo demonia carent. Et ideo fides dicitur scientia spiritualis in quo demonia vincimus. Ep̄. 6. In omnibus sumentes scutum fiduci in quo possitis oia tela nequis sim ignea extinguere. dicit Papi. a habet in expositione super Iuniam 6. Batira. 2. quod numen omnipotens

390

t. 1.

sacrificante cecidit quod dām scutum de celo quod antile dictū fuit. dātumq; ē responsum q; illic fōret romanū imperiū terminatum vbi antile foret seruatum. Numa duō alia scuta fecit vt eēnt 12. numero: vt q; illic qd; de celo decideat maneret occultū. Moralit scutum fidei de celo cecidit quādō xp̄s remēs de celo fidē omnib; predīcauit a vbi cūq; fuit scutū istud seruatū: demomis extirpabit dñm um a pseuerabit diuinū imperiū. Hec autem scuta duodecim sunt: quia fidi articulos duō de cī; apostoli fundauerunt. Istud scutum liberat a demomib; qd; in dāmēle figuratū fuit ouemēter: q; licet in lacū cū leomib; moraret: nulla tū lesio inuēta ē in eo: q; credidit deo suo Dān. 6. // Tercio ofert fides optatoꝝ oſecutionē Marti. II. Quocūq; orātes petitis credite q; accipietis a fiet vobis Narrat magister in historijs: q; cū Alexan der venisset in mōtes caspīos mīseruit ad eū filij captiuitatis 10 tribūnū egrediē di līcētiā postulantes. Cū q; q̄fisset causam captiuitatis respondēt: q; eo q; a recessissent a dō israhel vitulis aureis imolando a p̄phetas dei dictū esse eos nō redituros. Tūt respondit Alexan d; q; artī eos includeret. Cūz ḡ agūta viarū inciperet obstruere moli b; binūmīatis a vīdit humanū laborē nō posse sufficere: rogauit dñi israhel vt illud opus cōpleret. Et ecce nuto diuinō prupta monitiū ad seiuicē accesserūt a factus ē locus immēabilis Et vīt ait Iosaphat Deus inquit qd facturus ē p

fidelib; suis: cū p̄ infidelib; ab eo auxiliū petentib; tanta miracula tū iſigma voluit operari. Exemplū ad istud patet Io. 3. 2. de regulo: cuius filius infirmabat capharnaū. Cui reguli fides: licet eēt di minuta: q; nō credidit xp̄um posse sanare filū suū mīsi descederet corporaliter ad eū: salutē tū filio i petrauit. Patet ecīā istud exemplū in Centurione. Cui p̄ salutē seruū depeanti finalē responſū fuit Vade sicut credidisti fiet tibi. Quarto fides bene credēti cōfert elcōꝝ be nedōnem Io. 3. 2. Dixit ihesus q; vidisti me Thoma credidisti: beati qui nō videūt a credidēt. R̄s exponēs Gregorius sic. In hac sentētia nos specialit figūt sum: q; eū quē cēne n̄ videūt mēte retineū si tū fidēm nrām operib; seqmūr. Ille etem vere credit qui exercet operādō quo dō credit distinguunt aūt doctores de fide: q; fides quēdam ē informis: quēdā formata. Informis ē quādō ē sine caritatē sicut ē in demomib; a malis hominib;. Formata dicit quādō caritatē viuificatur. Et ideo dicit Magister sentiarum libro. 3. cap. 3. q; aliud ē credere deum a aliud idēum a aliud deo credere. Credere deo ē credere esse vera quē loquuntur. Quod a mali faciunt. a nos credimus homini sed nō i hominem. Credere deum ē credere q; ipse sit. quod eciam mali faciunt. Credere in deum ē credendo amare a amando in eum ire. Et hec est illa credulitas sola que facit hominem sive animaz hominis esse rectam. Per cuius contrarium

dicitur Abbasie. Qui incredulus
est anima eius non erit recta in semet
ipso. Justus autem ex fide sua vivit et
signanter dicit quod anima increduli qui
fidem formatam non habet non est recta
Vbi notandum quod est de anima hu-
mana moraliter sicut de triangulo
naturaliter constat esse. Nullus ei
triangulus phantes angulos rectos
habere potest sed tantum unum et ta-
men ab illo totus triangulus de-
nominatur rectangularis vel ortogonius.
sicut in penultima coniunctione
elementorum etiam Euclidis patet. Cu-
ius figura ipse Pitagoras nomi-
nauit dulcarnon. Sic enim narrat
Alexander nequam libro de naturis rerum
dulcarnon fuit figura Pitagore.
Et dicit dulcarnon a dulia carnis
id est ab immolatione carnis thau-
ti quem idem philo immolauit. Jo-
ui ob inuentionem dicte conclusio-
nis. Ab hac ergo conclusione habeo
quod totus triangulus ab uno angulo
recto triangulus denominatur re-
ctangularis. Et eodem modo est de
anima humana moraliter. Anima
enim humana triangularis esse
dimoscitur per memoriam; intellige-
tiam et voluntatem. Vnde Augustinus
de trinitate c. 18. Nulla istarum perso-
narum seu virium dicitur anima esse
recta nisi a sola voluntate. Non enim
dicitur anima recta propter bonitatem
memorie; nec a bonitate intellige-
tie. Multi enim repertuntur valde
secunde memorie et subtilis et perspi-
cacious intelligentie qui tamen non sunt
recti nec iusti: immo quoniam valde dis-
torti et iniusti. Relinquit ergo et anima
humana dicitur esse recta a sola volun-
tate a qua sola exinde recta homo

dicitur instans et recta. Et ideo rationa-
biliter conducit Anselmus. 8. de li-
arbi. quod iustitia est rectitudo voluntatis.
Est ergo magna vanitas quod ho-
mo intitulat totis viribus illas pates
rectificare que eum non faciunt re-
ctum et illam potestiam dimittit in-
cultam a qua tota ipsius sumitur re-
ctitudo. Sunt enim homines comu-
niter curiosi ut multas scias veri-
tates memoris teneant et eas per intel-
ligentiam diligenter discutant. Sed quod vo-
luntas eorum amoena dia primi insta-
mentum non curat. A quo solo homo dicitur
rectus. Canticum. I. Recti diligunt te Et ideo
non in merito plangit prophetus Michæl
Per hunc scimus de terra et regno in homi-
nibus non est. Cuius anima assurgit Eccl. 10.
Solummodo hoc inueni et de se fecit
hominem rectum et ipse se immiscu-
it in omnes quodlibetibus. Et ideo ut re-
cte credamus et benedictionem elec-
torum habeamus fidem nostram catholicam
caritate informare demus Gal. 3.
Qui ex fide sunt benedicentes. L. 199

Hoc se ei sacrificabant ins-
ti pueri bonorum et iusticie
legem in cordia disponuerunt
filium et mala recepturos iustos
prius omnium decantantes laudes Re-
sonabat autem in concordia similitudine
vox: et flebis audiebat placidus
plorator infantium. O quod tacta est
plaga mirabilis quod promota egip-
tior fuerunt occisa. Hoc agit de plac-
tu miserabilis quod oes viles sunt lamina-
ti. Et circa hoc duo facta. nam primo agit
de hebreorum leticia et exultatione
et de egipciorum lamentacione et tristitia
et de resonabat. Circa primum nar-
rat quod hebrei nocte illa istiterunt to-
titer laudi diuinae ope corde et ore

ope quia sacrificabat: corde q̄a ad legē istā seruandā sepabat: ore q̄a laudes dō decātabant. Et hoc ē qd̄ dī Abscō se enī sacrificabat iūsti puei bonoꝝ & hebrei filij patriarcharū occulte fecerūt phase **Ego**. ix. qd̄ ecīā de nocte fecerūt. si cut ibi pꝫ. Et in domibꝫ iduſi. & iō absconsē fecerūt a qntū ad tps & qntum ad locū a figurā a modū. Absconditū fuit illud sacrificiū: q̄a figura fuit sacrificij nū in noua lege. Et iusticie legē in accordia disponuerūt a disponuerūt istud bonū fore in ppetū de celebratōne phase in accordia in obviamē gētis illī: q̄a exneus nō restebatur ex eo n̄ circacidet s̄m q̄ p̄cipat eis deꝫ. Et ecce quo disponuerūt se in corde triplicē. Nā disponuerunt se deo fore obediētes: disponuerūt se fore patiētes & disponuerunt se fore grās dō agētes. Quātum ad primū disponuerūt legē in accordia; sicut expositū fuit. qntum ad secūdū dī: q̄ disponuerunt se iustos re cepturos filiter bō & mala; disponuerūt patientē & eqmimē se cōcepturos a dō taꝫ p̄spēra q̄ abūsa. ad usā sine murmuratōe. p̄spā sine elatōne. Quātum ad terciū dī: q̄ hec disponuerūt decātantes laudes patrias: laudes q̄s a patribꝫ dicērāt qd̄ ē cōtra nōnūlos q̄ non laudes scōꝫ patꝫ s̄ cantilenas p̄ eligūt cātare metrīcū. Aliā lrā h̄z Patri oīm decātantes laudes a lētētia pꝫ. Sz q̄litter tunc se habuerunt egiptiū declātūr cū sequit̄. Resonabat at̄ int̄ouemēns mimico ruꝫ & discordās egiptiorꝫ vox. Frāt̄ em̄ plangētes sine accordia & fine

gūemēti p̄p̄tōe exēpēt vōces suas a flebil audiebat plā dī plo ratoꝫ ifantiū Maḡ em̄ fuit matia doloris tot innocētes occidi fil. & subito consideraret // Circa illā dāu fulā. Justicie legēi accordia dispo fuerūt. Notandum ē q̄ rōres rei publice quicūq̄ circa leges statuēdas ad cōmodū subditoy i h̄is v̄bis q̄d̄ rūplicē informant̄. Requunt nāq̄ leges ad hoc q̄ debito modo fiat subtilitatē matuē delictētacōmis & vtilitatē secure cōhabita cōtōis: auctoritatē māsure ob ligatōis & eq̄litatē mēsure & distributōis. Primo mō vt quo ad subtilitatē debito mō statuant̄ requiriunt maturitas delibera cōtōis. & hoc notaē cum dicitur. Disposuerunt Non em̄ subito neq̄ ex abrupto p̄nt leges vtilitē & vniuersalitē statut̄. In cuius figurā Moyses cum dño. eo. diebꝫ fuit q̄n legēi scripat̄ accepit. p̄ qd̄ ecīā tps ieiumū fecit cōtinū ad designdū; q̄ legislatōres sobrietati nō festis & cōuiuīs vacare dūt p̄ tpe q̄ leges cōdūt. Sūt em̄ leges q̄ ordinant̄ ad bonū aīe. Principiōres artibꝫ medicamnū q̄ ordinant̄ ad bonū corporis: sic dī Arestotiles. 3. Politicō. Cū ḡ leges medicinales hoībꝫ nō dent̄ sine p̄uia meditacōe sollicita & secura seu matuā cōstat̄ q̄ nec leges morales sine matuitate debita dari dūt. Et iō scribit̄ Iustimian⁹ in plogo Institutionū q̄ cū summa diligētia & sumis vigilijs p̄ prudētissōꝫ viroꝫ sollicitia; leges fecit i illō vñū volumē cōpīgi. Est ei legispositiā p̄ncipal p̄s poli tice. a marie necm̄ ē cōstat̄ hūans

q̄ aliqui fiāt boni legispositū siue legislatores. sic docet Arest. 10 Ethi. Probat ei ibide; Arest. 3 vñ timis c. tres oclusioes. Prima Ad faciendū hoies v̄tuosos nō soluz sufficit sermo p̄fuiasius. Secunda ē q̄ ad hoc necessaria est bona consuetudo. Tercia ē q̄ bona consuetudo sine bonis legib⁹ haberi nō pot. Prīa oclusio patet: q̄ a iuueniū aliq̄ fuit liberales; aliq̄ degnēs; a aliq̄ insanabiles. Libales fuit qui apti natūri sunt fugere turpes delectatiōes ex sola v̄tudine. De genēs sunt a inobedientes qui q̄lescumq; deleatōnes p̄sequātur nisi p̄ penaz contraria castigetur. Insanabiles fuit qui neq; p̄fuiasiorib⁹: neq; p̄mis a prauis delectacōib⁹ retrahuntur. Pro p̄mis at iuuenib⁹ sufficit sermo p̄fuiasius qui statū alli- ciunt ad v̄tutem: cōsiderata turpi- tudine viciose delectacōnis a pulchritudine honeste v̄tutis. Pro i- obedientib⁹ et rebellib⁹ nō sufficit sermo p̄fuiasius sed requiriatur pe- ne a pūnicōes in p̄sonis vel in re- bus. Pro insanabilib⁹ q̄s nos in corrigibiles v̄cam⁹ requiriunt extia- tio sūne mores. Dicit Galien⁹ in dy- namide: ut recitat Victorin⁹ 31. li. suo filium. c. 200. Omne auxiliū, medicīe toc̄ corporis triptitū est vñ medico; ferro et igne: Qd si me- dico curari nō p̄t: ferro et igne cu- ret. Si at nec ferre igne curet. Qd si me- dico curari nō p̄t: ferro et igne cu- ret. Et qui nullo istorū trū ē curabilis.

392
isānabilis iūdicat: cui delēt mōr̄ vel exterminatio sūm Arestotilez. Datet ergo q̄ non sufficit ad hu- manam v̄tutem solus sermo per- fuiasius. Secunda vero oclusio q̄ ad hoc necessarie bona consuetudo reqrat seqtur ex p̄dictis. Illud ei necessarium est ad salutem p̄ qd̄ exterminat passio indmās ad vi- cū: s̄ h̄modi est sola bona consuetu- do. ḡt̄. quia sicut dicitū est: sola doctrina no sufficit. Triplex enī fuit antiquissima de eo qd̄ est ho- nes v̄tuosos fieri. Dixerūt ei qdā q̄ hoies fuit boni p̄ naturā: puta ex nāli cōplexione cū imp̄ssiblē cor- porū sup̄celestū. Alij dixerūt q̄ ho- mies fuit boni ppter exercitū. Ter- cij dixerūt q̄ p̄ doctrinā. Et ista fa- dicta fuit aliquid vera. Nā quidā mox a natūrā fuit dispositi ad for- titudinē vel temperātiā: sed hec naturalis dispositio est v̄tus imp- fecta. sicut 826. Ethi. Vnde ad ei⁹ p̄fectionem requiriāt doctrina q̄ ē p̄fectio rationis. Sed cum v̄tues morales sint in appetitu n̄ sufficit cū nāli dispositōe doctrina: s̄ v̄te- ri⁹ requiriāt consuetudo p̄ quā ipē ap- petitus indm̄t ad bonū. Qd ei co- suetudo bona quandā violentiaz indm̄t ad bonū. Ex quo patec̄: q̄ ad bonitatem mores requiriāt bo- na consuetudo. Tercia conclusio videlicet q̄ ad bona; consuetudi- nem requiriāt bone leges sic os- tēditur. Bona consuetudo id ne- cessaria est ad bonos mores: quia con- suetudo bona inducit necessi- tam quandam ad bonum: sed hec necessitas sine legib⁹ bene ordinatis non habetur. Habet

5. 3

enim lex quandam vim coactiua
in quantum per multitudinem vel sal-
te per aliquam sciz personam que vice mul-
titudis gerat instituit. et iuste necessarium est hinc bonos legislatores
cum propter iuuenes que sine difficulta-
te a viciis non retrahuntur: cuius propter
vicos perfecta etate: ut per leges bo-
nas bone auctiudes in eis refuer-
tur. Requirunt ergo leges quantum ad
sui institutionem subtilitate mature
deliberacionis. quod notatur cum dicitur. dis-
posuerunt Illi. 19. In ci sapia dispo-
sitione legis. Secundo requiriunt le-
ges utilitatem secure cohabitacionis.
Hec est causa finalis legum unde
homines possint ad inuicem concor-
diter habitare. quod notatur cum
dicunt. In concordiam. Unde dicitur
Aretiles. 3. Politico 27. quod ciuitas est
concordia bonorum actionum propter be-
ne vivere ex gentibus et domibus
gratia vite perfecte et per se sufficietis et
s. Ethicorum ca. 1. dicitur. quod alicia max-
ime videtur otinere ciuitates. et leg-
positores magis studerent circa eam
quam circa iusticiam. Concordia enim
aliquid simile aliciae videtur esse. Hac
autem marie appetunt. et ostendere
inimicam existentem maxime ex-
pellunt. Hec Aretiles. Et iuste finis
propositorum. 2. Ethicologiarum ca. 9. In
descriptione populi cadit concordia
dicit ei quod populus est humanae mul-
titudinis ciuitatis iuris sensu et con-
cordia ciuitatione sociatus. Et concordia cum
dictis Aug. de verbis domini in morte
Iesu. 26. ubi commendans vi-
tatem dicit sic. Vnde cogitate fratre
mei et videte in ipsa multitudine:
si delectat nisi vnu. Ecce deo propicio
que multi estis. Quis vos ferret nisi

vnu saperetis. Vnde multis quod est
ista. Da vnu et populus est: tolle vnu
et turbula est. Nec Aug. Sed tam
de ciui. dei ca. 22. dicit Aug. quod sic
populus sum sententiam Scipiois
et dicit quod res publica est res populi
et liberi. Primo autem dicit Scipio non om-
nem cetum multitudinis: sed cetum iuri-
ris sensu et utilitatis coniunctione soci-
atum. Aliam adhuc replicat diffini-
torem populi. 19. de ciuitate dei. ca.
22. que est talis. Populus est ce-
tus multitudinis rationalis. res
quas diligit concordia communis
sociatus. Prima tamen diffinitio
videtur melior que populum posse
esse cetum iuris consensu sociatus.
Sed in omnibus istis diffinitioni-
bus satis liquet quod nulla in lege
do sine concordia populus dici
potest. Res vero publica sine po-
pulo esse non potest. Et ideo dicit
Aug. recitans verba Scipionis
2. de ciuitate. dei. ca. 21. quod quemad
modum armonia in canti est: ita
est concordia in ciuitate. Sic enim
ex distinctis sonis in fidibus et in ti-
biis concordis concentus efficitur
Ita ex summis: infermis et mediis iter-
iectis ordinibus concordia statu-
itur ciuitatis. Nec concordia: nec
unanimitas et dilectio mutua finis
est que legisperitor intendit Rome. 13.
Pleitudo legis est dilectio. Et iuste. Tbi.
1. Finis autem precepti est caritas. / Ter-
tio requirit leges in republica que ceteris
auctoribus manifeste obligantur: ut sic
non sine summo sensu instituuntur: ita
nec sine causis maris abrogentur. Re-
citat ac Aretes. legem ypodamnum
de antiquis legislatoribus. 1. 2. Pol. i.
multis et specialiter quod statuit tke; legem

quantum ad legislatores q̄ si
cumq; adiuemret aliqd nouis
expediens ciuitati: honorem al-
quem reportaret. Et quia ista lex
videbat habere bonam apparenti-
am occasione huius legis disputas-
istam questionem. **V**enit cui
tati semper expedias mutare patr̄i
as leges p̄ meliorib⁹ legibus no-
niter adiuentis. Et videatur q̄ sic
qdupliciter. Tu; quia sic est in
alijs artib⁹ quibuscumq; sicut in
medicinali & in musica q̄ aliquā
probata ab antiquis doctorib⁹ fūs
mutata: tu q̄ multe de legib⁹ tali-
b⁹ fūrvalde barbariae & irrationa-
biles. sicut q̄ ciues poterāt vēdere
vices suas p̄ ferro: tu q̄ homines
atiqui fuerūt q̄si brutales & insela-
ti: tum q̄a leges sunt scripte vniū
salitem actus at hōmī p̄ticulares
sunt & varijs nec possunt p̄ vñā le-
gem regi. **A**ad istam q̄stionem
vult Arestotiles dicere: q̄ nullo
modo expedit ciuitati q̄ faciliter
mutet vel abrogat leges antiquas
pro nouis legibus etiam si aliqd
modicum utilitatis ciuitati pue-
nit p̄ nouas. Et ideo dicit q̄ illa
lex ypodiā mala fuit qua statu-
it q̄ adiuimenti nouam legem
vilem ciuitati aliquās for̄ bare turā
q̄a p̄ hoc iuuenes & igemisi diste-
rent etā adiuentōes nouarū legū
sub spē boni eōis & ad abrogacō-
nem veterū. sic de facilisiducere
mutacōem toci⁹ veteris pollicie. Et
iō de Arest. q̄ leges antiquae detur
ēē magne reuerētie & stabilitatis.
Vn faciliter dñe leges nouas &
mutare antiquas ē mltipliſ noctiū
q̄a hoc nichil aliud est q̄ assuefacē

hoies ad soluēndū leges & ad p-
uipendendū obligacōe; legis. &
iō meli⁹ ē sumē modicos & leues
errores q̄ soluē leges antiquas: quia
q̄ frēquentē leges mutat p̄ noīē
q̄ p̄funde: q̄a assuefactū ciues ad
nō obseruāda statuta p̄ncipū &
p̄cepta. **V**n tenet Arest. q̄ q̄ faci-
liter legē mutat: legis vñtuz debi-
litas. Nec ē simile fm eū de artib⁹
& legib⁹. Nā vñtus & efficacia arti-
um & scia p̄fudatur sup̄ ratiōes &
ex tali rōe hñtvi suā **L**eges at po-
sitū in ml̄tis nō hñt obligacōes
n̄ ex assuetudine & obseruātia & re-
sustate. Et iō obdilitare assuetudinē
est obdilitare legē. ff. de legib⁹ & se-
natus cōsultis & longa assuetudine
Lege nō oī q̄a maiorib⁹ cōstituta
sunt ratio ēō di p̄t & le. se q̄nti & iō
rōes eorū omnium q̄ instituūtis
inquiri nō oportet alioquin nul-
la ex hñs que certa sunt subuerte-
rentur. Sive vero essent aliquā leges a-
tique que manifeste continerent
p̄nciēi ciuitatis de maturo con-
filiō abrogare deberent. sed quod
nullo consensu nec hoc cōmunitas
frēquentaretur. Et ideo dicit signan-
ter Valerius libro. & de institutis
Maribēnium q̄ in eo p̄ ciuitate:
condita vīle seruatus ē quidam
gladius vñsq ad temp⁹ fūū quo
noīē iugulabātur: rubigine qui-
dem exseretus & vīx sufficiens min-
isterio. sed iudex in ministris quo
q̄ rebus omnia antiquae consuetu-
dīmis monumenta seruare debet.
In huius figurā lex mosayca
in lapidibus scripta erat. **L**eges
etiam romanorū in duodecim ta-
bul̄ eburneis scriberant i signū

393

k. 8.

stabilitatis future. Narrat ab istud ppositum Trog⁹ pōpeius libro 6.c.4. // Quarto requirunt leges equalitatem mensuē a distributionis: ut vñ leges sint omnibus cōdes q̄ sunt eiusdē adicōis: ut qd̄ vni taliū liceat omnib⁹ liceat. Et qd̄ interdict⁹ vni omnib⁹ sit iter dictū. Hoc tñ sic intelligi nō debet q̄ oīs lex eq̄liter omnes ciues cōpletatur cū alie leges delrant mīlitib⁹: alie agricolis: alie artificib⁹: alie dñs: alie seruis: s̄ cib⁹ eiusdem status a adicōis debet lex eis data ēē cōis. Et ideo qui volunt a liquā temp̄ publicam seu cōitatem quācumq; ostiuerē exp̄sonis oī no equalib⁹: necessario destruunt ordinē a pulchritudinē cōpublice q̄ stat in diuersorū gradū cū ei enti proportione: ut 8t Aug⁹ 19. de ciuitate dei ca. 2x. q̄ par omnū recū ē tranquillitas ordinis: Ordo vō ē parvū disparū rex sua cuiq; loca tribuens dispositio. Ac p hoc vē omnimoda patitas ibi null⁹ ē ordo. Arrestoiles 8t A. Pol. q̄ lex ē quidā ordo a bona legislatio est bona ordinatio. a 3. Pol. 8t. q̄ in stum ē equales finē tutez: equale meritū recipere a inequales ineq̄le. Est enī vnitas ciuitatis sicut vnitas aialis q̄ in bona prop̄tiōe cōsistit.

Lectio ducentesima

Simili autē pena seru⁹ cui domino afflīt⁹ a popula ris homo regi similia pafsus. Similē omnes. q̄ vno nomine mortis: mortuos habebant innūbiles: nec enim ad sepeliendum viui sufficiebāt: quoniam vno mo-

mēto: q̄ eāt p̄dariō: statio eōrum exterminta ē. De oīb⁹ ei non cōdetes ppter beneficia tunc cū p̄mū fuit extermīnū p̄mogenitoz spōsponderūt se populum dei esse. // Postq̄ actum ē de mirabili extermīnātō p̄mogenitoz in egypto qntū ad q̄litatem ei⁹. Dic agitur de eiusdē pene magnitudine quātū ad ipsi⁹ multiplicē acbitatē. Cīrca qd̄ tria facit. Primo oīdile q̄ illa pena nulli p̄pcit ppter generis nobilitatē. Secundo: q̄ nulli p̄pcit ppter cōp̄is importūtatem. Et tertio q̄ nulli p̄pcit ppter statutis īsenſibilitatē. Sc̄a b. Cum ei quietum Tercia i. Tūc cōtinuo. // Cīrca p̄mū dicuntur tria. Nā p̄mo enarrat pene ḡnalis īdīna. Sc̄o sepulture legalis īſufficiētia. Tercio cōtritionis aliquis evidētia. Cīrca primū dicit: q̄ in pena ipsius plage q̄ extermīnabitur ī egypto p̄ primo genito fuit duplex idiferentia: q̄ cōiter a īdīnter affligebātur dñs a seru⁹: rex a vulg⁹. Simili inquit pena cē. Et ex hoc cōcludit q̄ omnes simul vno nomine mortis mortuos habebāt īnumerabiles. Insufficiētia vero se pulture subiungit p tanto: q̄ mortui fūerunt tot q̄ viuu defecerunt p̄ tristitia: nec sufficerunt ad sepeliendum mortuos. Vnde subdit. Nec enim ad sepeliendum sufficiebant: quoniam vno momento que erat p̄dariō natio eorum id est p̄mogenita: extermīnata est a cē. Et tertium est aliquis cōtritionis evidētia: q̄ tunc in egyptis apparuit: q̄ illi qui nullo modo volebant cōdere

pter ipsa beneficia tunc qn̄ erfer
mimū factū est p̄mogenitor p̄sp
sponderet se populum dei esse et p
misericordia velle subici deo tali pac
to q̄ plaga cessaret. Vel legit alii
ter & hebreis qui an morte primo
genitoris visis alijs plagiis egipci
orum bñficijs sibi p̄stis nō credi
deut p̄fecte i dñi: h̄ tūc p̄mo cūvi
deret morte; p̄mogenitoris confessi fūt
se p̄plm dei esse. Et nota q̄ tā po
nuntur h̄ historialiter peccata q̄ co
tidie fieri cernim⁹ inter ḡetes. di
cit em⁹ q̄ de qlibet familia iacebat
vn⁹ mortu⁹. a q̄ iste erat de nati
one clarior: q̄ p̄mogenitus Eccl
sa ilia plaga egipci⁹ egerūt pemi
tētiām fidā. a sp̄spondēt se fili
os dei esse. Isto modo moralē vis
est aliq̄ dom⁹ vel familiā in q̄ nō ia
cer aliq̄s mortu⁹ peccato: imo for
te plures: q̄ stultor⁹ infinitus est
numerus Eccl. p̄mo. Item fidē
mus ad oculū Illi qui deberēt eē
pelalores a nobiliores genē p̄turi
mū inueniunt mortui morte culpe
Item a hoc ppndere possum⁹ euī
dēt q̄ fidā ē p̄mā nō nullor⁹: q̄
tpe iſirmitatis vel adūlūtatis da
māt ad dñi plus timore pene q̄ a
more iusticie. a ido qn̄ restituit
ad solitam p̄speritatem. sicut de lupo
metrice dicit. Deu cū languebat
monach⁹ lupus ēē solebat. Sed
dum duauit māsic ut aū fuit Ite
dum fero languore fero religiōis
amore; Exps languoris nō fū me
mor hui⁹ amoris. Sic anchioch⁹
a do p̄cussus p̄misit se iudū futu
rū a oēm locū terre p̄būlaturum
a p̄dicaturum dei potestatē 2. Ma

Et q̄lio d nō fecit Circā illam
clausulam Popularis homo regi
filia passus Notandū ē q̄ aliq̄ ē
ca statum regiū de ceteris tūtā
solliciti⁹ obseruāda. s. p̄lationis ē
gie necessitatē institutōis cōgrui
tatem: executōis auētēz a bone cō
ueesaōis pb̄itāte. Circa p̄mū
ē aduertēdum q̄ necessitatē ē gie
p̄lationis pulchre dedat Petrus
Rauan. in suo ep̄lari ep̄l'a i. Vbi
dicit sic. Ad extollēda iusto ⁊ pre
toria a rep̄mendas insolencias
trāsgressor⁹ p̄spciens ē celo. Jus
ticia erexit in populis regnātū
solia a dñuersor⁹ p̄ncipuz p̄tates
Caruisset nāq̄ libentius humana
conditio iugo dominij: nec libta
tam a se quam eis natuā donauē
rat homines abdicassent nisi q̄ i
punita licēcia scelerum in euident
am humani generis permicem re
bū dēbat. Et sic necessitatē qua
dam oportuit naturam subesse iu
sticie a servare sub iudicio liberta
tem. sed nec extinsecus exquiri
deuit speciem aliquam creature:
cui se rep̄sentata per hominem ce
lestis ymagō subiceret. sed homo
prelatus est homini vt gratiōrem
prelaturam efficeret ydemptitas
specie. potissimum cum diuina sen
tentia prefecit ad regimen popu
locum romanum imperium: dum
ostensa sibi figura nūmismatis
in redēctione census a solutioni
bus tributorum p̄ceteris regi
bus cesaree fortune p̄sigmūt
fastigium: cui subiecit omnimo
das naōnes: nō ad hoc soluz: vt
eis imperando p̄cesset: sed vt ip
hus poti⁹ iusticie copiā mīstrādo
t. 4.

pdesset: ne p impunitatem crimi-
nū cōualecat insolentia trāgres-
sor. Veille In qua sentētia tres
q̄stionēs soluūtūr. Prima q̄re ne-
cessē fuit regimē regis in hōmi-
nes introduci cuī homo desideret
naturaliter libertatē gaudere. Ra-
tio est: ne impunita licētia scelerū
iusticiā extirparet. a ideo oportu-
it libertatē; subesse iusticie. Secū-
da q̄re nulla species aīalis creaturē
assumpta ē in regimē hominis
vīz quia homo ē animal ratiō ate-
habēs in se ymaginē trinitatis a
īo nulli creature subici debuit cor-
porali q̄ ymagin tali caret: nec ā-
gelus ei platus ē sed homo homi-
ve gratiorem platuram efficeret
idemptitas speciei Terciā: q̄ ex se-
tentia dā liquet quis int̄ ēges re-
gendi teneat fastigium: q̄ a vīz i-
peratori ex sentētia salvatoris Ma-
th. 22. Red dite q̄ q̄ sunt cesais ce-
sari a q̄ dei deo. Regna vero q̄ tuor
imperialia p̄terisse cognoscimus
fm Cronicas a in xp̄letia legim⁹
Danielis: vīz Assirior̄: Persarum
Grecor̄ a Romanor̄. Imperium
vero romanor̄ qd̄ p̄ Cōstantinū
ad grecos fuit deuolutum trāstu-
lit romana eccl̄ia in theutonicos i
psona karoli magni filii Dippini
ep̄ Stephani secudi ex de electō
a elechi potestate ca. Venerabilē.
Hic at̄ est ēr̄ regū cui omnes sub-
fuit naōones a populi: qui vīz tem-
poālia ab eo recipiūt. Sacerdotio
tamē ac sumo pontifici dūt sub-
esse. sicut declātur ex de maiortate
a obia ea. Solite Pontifer em̄ in
spūalib⁹ antecellit q̄ tanto tp̄ alii
b⁹ fūt digniora q̄nto anima p̄fer-

tur corpori. Vn̄ im̄peratori p̄ celle-
re declātur i decretali p̄dicta dupli-
citer. vel dupli auctoritate. Qua-
tu vna est q̄ dominus dixit Iher-
mie qui sacerdos fuit. Ecce ɔstīti-
te hodie sup̄ gētes a regna Iher-
p̄mo. Alia ē Gen. I. ibi dicit: q̄ de-
us fecit duo magna lumina: a
duas potestates i stītuit q̄ sunt po-
tificalis a regalis potestas ad ec-
clesie firmamētū: sed illa que p̄
est dīcis spūalibus maior ē. que
vero nocti carnalib⁹ minor ē. Se-
cūdo de ēgīe i stītūtū congri-
tate est sciēdūt: q̄ i stītūtō reg-
sue principis quadriplici via so-
let eē legittia: vīz 8ma p̄missiōe:
eccl̄ie collacōe: ḡn̄is successiōe. a v
namī elctōe. Ex p̄liū p̄m̄ de saul
a 88. Reḡ Exemplū se cūdi quo
Mōyses prefecit Jōhū Deutro.
3 Et Samuel vñrit Dāuid i regē
in figura q̄ vicari⁹ xp̄i a platus
eccl̄ie cōfert principatū a regi
am potestatē ad utilitatē eccl̄ie.
Vn̄ a vīz a auctoritas exami-
nādi p̄sonam electaz in regem a
pmouēndi ad imperiū ad papā
spectat. sicut patet extra de electō
ne ea. Venerabilem. Exemp̄ lum-
terciū de Salomone filio Dāuida
multis alijs. Exemplū quarti de
Vespasiāno a multis alijs q̄ elec-
tōne populi v̄l senatus adepti fūt
regiam dignitatem. De q̄dam āe
principis elctōne mirabili narrat
Volin⁹ de mirablib⁹ mūdi ita di-
cens Apud Trachia in regis ele-
ctione nō nobilitas preualet: sed
suffragium vñuso. Populus
em̄ elegit spectabilem in morib⁹
ē i ueteratū demītia; l̄ i am̄is ḡue;

sed hoc i eo quic cui liberi nulli sunt
Nam qui p̄t fuerit ecclā si vita polle-
at nō admittit ad regēdum. a si
forte dum regat genuerit exiutus
potestate Ideo hoc maxime custo-
diatur ne fiat hereditariū regnum
deinde si rex p̄fēat maximā equita-
tem nolūt ei totū licere: sed & o. re-
tiores accipit: ne in causis capituz
solus iudicet a si displiceat iudicā-
tum ad populu; reuocat atq; ita
datis iudicib; & o fertur sententia
cui necessario acquiescere ē. Nec
Solim⁹ Tercio de regie executionis
auctoritate potest expōni illud p̄
uerbioz. 30. Rex qui sedet i solio
iudicij dissipat omne malū intui-
tu suo. Vbi quatuor cōditiones po-
nuntur necessario requisite ad hoc
q̄ regia auctoritas executionē de-
bitam sociantur. sciz trāquillitas
in presidendo. quod notatur cum
dicitur. Rex qui sedet. Equitas in
discernendo; quia in solio iudicij
Perspicacitas in iquirendo. intui-
tu suo & veritas in pumendo dissili-
pat omne malū. Quarto p̄cipue
pensabant antiqui regie conser-
vationis p̄bitatem: vt sicut prece-
dit a precellit ceteros dignitate ē
gali sic antecedat bonitate mōali
Vn Senn. ep̄la. 2. Natūrē ē nō dete-
riorib; potiora submittere: si meli-
orib; Arietes qui ducati presūt
gregib; aut maxima cornua ha-
bet aut velēm̄tissima fortissima
Non p̄cedit armēta degener tau-
rus sed qui magnitudine ceteros
mares vīcit. Elephātorz greges
excellentissim⁹ dicit. Hūma felici-
tas erat gētiū; in aureo seculo: in
quo nō poterat potētior esse p̄ me-

sior. In illo i gīt seculo q̄s attēlum
p̄hibet penes sapientēs fuisse reg-
nū possidēm⁹ indicat q̄n officium
erat imperare n̄ regnū. Nec Senn.
Et Boeti⁹ de oso. li. i psa. e. Et sic.
Tu i quīt hanc sententia; ore Pla-
tonis sanxisti Beatas fore respbli-
cas si eas vel studio si sapie rege-
rent vel eaz cōtores studere sapie
cōtingeret. Vn metrice dicit. Reg
bta solet si vel cōtigeret eē Phos
reges & reges p̄bari. Lcō 201.

O Vn ḡ q̄tū silentiū tene-
rent oia & nox in suo cur-
su mediū iē h̄c et oipotes
sermo tu⁹ dñe exiliens de celo a re-
galib; sedib; rem̄ durus debellator
in media extermīnij terrā phi-
lij. Gladiū acutū insimulatum i-
perī tuū portans. Et stans oia re-
pleuit morte & usq; ad celum atti-
gebat stas in terra. Postq; os-
tentu; ē q̄ pena extiacois primo
gēitoz nulli p̄pcit ppter grāis no-
bilitatē: q̄a eq̄lis afflirit ēgē & vul-
gū dominū & suū. In ista trā ose-
q̄nter dedātur q̄ ecclā nō p̄pcit a
liquib; ppter tpiis ip̄orūmitatē. Cuz
nor sit tps humane q̄ete deputa-
tū molesti⁹ affligit ois adūltas
Cunde i ista trā tria fiunt quia
primo describit hoā decurrens. Se-
cundo cā efficiēs. Tercio effect⁹ se-
q̄ns. Sed ibi. Ops fmo. Tertia
ibi. Stans oia re. Circa primū
Et sic. Cū ei q̄tū silentiū tenerent
oia in media nocte q̄ndo hoies dā-
tur q̄tē & continent se a strepitu &
tumultu. si tēpesto & nox i suo cur-
su aē. Septem em̄ sunt hoie no-
ctis sim p̄sidoy. 4. Ethimo. ca. 33.
videlicet n̄spērum. crepusculuz

conticinum a m̄tē p̄stum galli-
 cium: m̄tū tū d̄lculū **V**esp̄eruz dicit a stella q̄ solez occiden-
 tem sequit vno tpe a alio tpe p̄-
 cedit. **V**n̄ eadem stella vocat hel-
 p̄etus: quia sequit solem p̄cedens
 tenebras noctis a tunc dicit luci-
 fer: quia p̄cedit solem in aurora.
Vn̄ **B**o et p̄mo de solatō me-
 tro 4. At qui p̄imo noctis tpe a-
 git algētes **H**esperetus ort⁹ solitas
 iceū mutat h̄abenas **P**lebi pal-
 lens luciferi ortu. **C**repusculuz idē
 est q̄d dubia lux. **N**az ex p̄te du-
 bium dicim⁹ hoc ē inter lucem a
 tenebras **C**onticinū dicim⁹ q̄d omnes
 solent cōticescere q̄d id ē
 q̄d filere **I**ntēpestū mediuē a iac-
 tuosum tēpus noctis q̄n̄ agi non
 p̄t a oia in sopore a q̄te sunt **M**e-
 diū at noctis actu caret **G**allicimi-
 um d̄ illa ps noctis in qua galli
 lucem p̄nuiciant suo cantu. Ma-
 tutinum dicit in abcessu tenebra-
 rum a aurore aduētu. **D**iluculū di-
 citur q̄si iam incipiēs patua diei
 lux. **E**rgo in temp̄sto q̄n̄ omnes
 sunt in silēcio. a nox in suo cursu
 medium iter habet. **N**ox est q̄d
 sol est sub terra a spaciū noctis
 ab occidente ad orientem sub terra
 solis est cūchis s̄m Damascenū;
 li. p̄mo c. 4. In medio ḡ illi⁹ noctis
 tribulis oīpotens s̄mo tu⁹ dñe a p̄-
 ceptum tuum q̄d ē xp̄s vel āgel⁹
 s̄monis tui nūcius vel executor p̄-
 cepti. **E**cce causa efficiens isti⁹ cri-
 bēs de celo a īgalib⁹ sedib⁹ venit
 a ab ip̄is āgelis in quib⁹ de⁹ sedib⁹
 siue resiret durus debellato; in me-
 dia extermīnij terrā in medium
 egip̄ti q̄ fuit tunc terra extermīnij.

gladi⁹ tu⁹ vel āgel⁹ ha-
 bēs gladiū acutum; insūlatum a
 retū a nō fīctū imperium tuū pos-
 tans. ecce hora decurrentia a p̄sona
 occidens a sequit efficiens subseq̄ns
 a stās replete oia morte a omnes
 domos replete mortuis **E**rodi. 13.

Non erat dñm⁹ vbi n̄ iaceret moi-
 tuus a v̄sq̄ ad celos attingebat
 stās in terra. Ecce ineuitabilitas
 de q̄ null⁹ euadere potuit.

Hic ē dubitatio Irālis **V**trū āge-
 l⁹ p̄exminatori egypti fuerit bonis
 Et videt q̄ sic. Nā de illo āgelo **S**i
Act. A. **D**ūc. s. Moysen de⁹ p̄ncipē
 redemptorē q̄ misit in manu āge-
 li q̄ apparuit ei in rulo. **D**icit eduxit
 eos facies p̄digia a siḡ in terra in
 egypto: i marī a in defto q̄dragim-
 ta ānis. **I**te ad **H**eb. 1. **R**ui fūt an-
 gelos suos sp̄us **V**bi Greg. **A**d ex-
 erciū videte mittit de⁹ āgelos
 suos ut in **Z**odoma. & bōni angeli
 exēminatores fuerūt **Z**odomoꝝ
 a eadē rōe Egip̄tiorū **I**te; v̄sa. 31
Egressus ē angeli dñi a p̄cessit in
 castris assirioꝝ 184. milia. & angeli
 boni p̄cessit assirios. a eadē rōe E-
 gip̄tiorū **A**d oppositū **E**zech. 30.
 dissipabo frā a ponā eā in manū
 aliōꝝ Greg. i mōli. Nō ei bōni ā-
 gli s̄ malī tortores fūt **I**tem Aug.
 sup dñs p̄s. Misit i eos irā idigito-
 nis: immissiōes p̄ angeli malos
 Possim⁹ q̄quit sine dubio malis
 angeli attribuē mortes p̄missioꝝ
 a iduracōes Egip̄tiorū. **I**te. **D**icit ē
 duplex mod⁹ loq̄ndi. **V**n⁹: q̄ an-
 gli malī erat extiator Egip̄tiorū
 s̄ postea misit de⁹ angeli bonū
 qui malū cohiberet: ne similiter
 extermīnaret **H**ebicos. a de illo

illo dicitur ut in littera patet Atti
gebat usq ad celum; Alius mod⁹
dicendiē: q̄ fuit angelus bonus Et
hoc magis cordat cum lrā hui⁹
lectionis: quia aliter eēt nimis di-
stortū exponere primā pte; de an-
gelo malo. a secundaz de angelo
bono qn̄ Br. Stans om̄ia repleuit
morte usq ad celum attingebat
stans in terra. a q̄ angeli boni ex-
terminat malos corporaliter exp̄
se dicit prime ratōes. Mali vero
puniūt aliquādo bonos corporalē
tm̄. sicut p; Job 1. a 2. Ecce in ma-
nu tua ē: retūtamen aīam eius s-
ua: s̄ malos puniūt boni angelī
a corporalit a spūaliter. Boni v̄o
angeli puniūt malos h̄oxies in co-
poralib⁹ penis nō spūalibus Hec
glosa sup illud Psalm⁹ Immissio-
nes p angelos malos. Ad pri-
mū in oppositū de dō Gregorij di-
cendū: q̄ illud dicitū detet sic intel-
ligi: q̄ angelī boni nō sūt v̄tores
bonoz s̄ maloz vt p; in Zodo-
mitis a Assisijs. Ad secundū: di-
cendum: q̄ Aug⁹ nō dēminat qd
fuerit de facto: sed quid possit at-
tribui angelo malo. Et vult dicē
q̄ angelus malus potest facē mu-
tacōes naturatū: sic mutare aquā
in sāguinem vel creare ranas: sed
occidere p̄tra primitiva a obdu-
rare v̄temptare de obduracōe pos-
sunt de potestate eis cōcessa a dō.
Posset ecīā dici i p̄posito nostro
q̄ angelus bon⁹ v̄tebat demo-
mib⁹ eos cogēto extermīnāē egip-
tios a sic ista extermīnatio fuit p
angelū bonū a p malū Sed ex-
dīcīs orīt alia dubitatio. a ē ista:
q̄a dictum ē q̄ angelī boni n̄ pu-

niant bonis Utū aīe in purga-
torio puniūtūr p̄ angelos bonos
vel p̄ malos. Et ad hāc q̄stionem
dicendū: q̄ nō puniūtūr p̄ bonos
nec p̄ malos. Nō p̄ bonos: q̄a nō
esset v̄uenīt: q̄ cīues suos itare
hemēter affligerent. Nec p̄ malos
hoc decet fieri: quia nō decet bōas
aīas ita tor̄q̄ri quoq̄ pri⁹ extiterē
victores in via Et ido p̄ solam di-
uinam iusticiam ignis affligit aī-
mas in purgatorio erītes: cōco-
mitant tū bōis angel⁹ demōs ad
loca penalia aīas ducētib⁹ a ecīā
aīab⁹ ibidē afflictis assistūt ut de
ear⁹ pena satient. Assistūt etiam
moriētib⁹ ad explorandū in exi-
tu si aliqd in eis cabumpniare pos-
sint. Vide sanctū Thomā sup. e.
ſētentiaz di. ri. q. i. ar. e. Jux̄ illaz
daūfula; Cū em̄ q̄etu; silentū te-
nerēt oīa Non dū; ē q̄ q̄es a si-
lentiū v̄ueienē v̄iūgunt q̄ n̄ ma-
gis trāq̄llitatē v̄trariū q̄ nimia
loq̄citas. Est etiā v̄tuo suz silentū
moralit custos oscie; frenū insolē-
tie; decor innocētie a signū sapiē.
Est em̄ p̄mo moderatū silentū cus-
tos oscie. nā in m̄l tilo q̄o n̄ deest
pctūm Vñ credo v̄biciq̄ hō p̄n⁹
ē ad loqndū oscia cito ledēt. a sic
null⁹ thesaurus securē ponit in eis
ta q̄ non h̄z ceram: ita nec v̄tutes
diu manēt in oscia hominis q̄ est
immoderatus ad loqndū. Noī
nes tempore belli habitant in ciū-
tatib⁹ muratis libenti⁹ q̄ ex: quia
ibi est maiori securitas ppter fortī-
tudinem muri: ita bone p̄sonae hi-
lencio bene murate sunt quasi for-
tia castra dei p̄siae tercio In filen-
cio a in spe erit fortitudo vestra

Secundo silentium est frenum in solentie. **N**ota quod nobiles equi frenatue et viles agrarij et nullius valoris frenis non videntur. **E**t eodem modo moraliter viri sancti qui christi serviant per obiam frenatur per silentium a sermonibus indiscretis a peccatis retribuitur. **Ecclesiastes 28.** **V**erbis suis facito statim a frenos ori tuo rectos. **T**ercio silentium est decorum in oratione. **Zacharias in silencio genuit Iohannem.** **S**citis quod maiorem sonum faciunt ligamentia quam virientia: ita aride per sonum frequentem sunt verbosae psalmi 31. **C**ultus iusticis silentium. **V**a lierii 9. li. 8. c. 2. **X**enocrates cum quodam christiano maledicente et sermoni intercessione fuisse filiatio: uno ex his contigit. **C**ur solus lingua cohibetur? **Q**uia dixisse me inquit aliquis premisit: tacuisse vero nungquam. **I**ste alius propter cuiusdam dicenti sibi. Male de te dixit talis. **N**on auro inquit; qui a auditus deesse robustior lingua: cum singulis hoc ibi sine singule lingue et aures bene. **V**nde quidam verboso dixit sic. **C**um nichil auscultes si plurima vana loquaris. **V**na tibi melius auris quam ora duo. **N**on geminas aures nobis deo nos dedit. **N**on nos audire decet plurima parca loqui. **Quarto silentium moderationis est signum sapientie.** **V**nde Iherosolyma desistens Pitagorico. Disciplina est tacere per quantum a postea eruditus loqui. **Job 13.** **V**tinat certis ut putarem sapientes. **S**citis quod a quanto profundior tanto quectior. **E**t eodem modo sapientes quanto profundius scunt tanto quietius silentem. **Proverbii 18.** **A** quanto profunda: verba ex ore sapientis viii. **E**xpectum est fuisse

quiter quod pauper mercatoribus sensu per villam plura habet uba quam diuersa. **I**ta est interdum quod pauca scientias se per estiactatiu de nichilo. **Proverbii 9.** **V**bi plurima sunt verba ibi frequenter egestas. **E**t per oppositum habubates diuicijs sapientie cum modestia et filiatio exprimitur sensu suum psalmi 8. **A**que filio currit cum filiatio et ecclesis. **9.** **V**erba sapientium audiuntur cum filiatio plus quam damo principis inter stultos. **V**erbus sciendi loqui decus est deinde et scientiae. **H**oc duo si poteris scribere pitius eius. **L**eolio ducentesima secunda. **V**ne continuo visus malorum sompniorum turbaverunt illos et timores superuenientur insperati et alius alibi predictus semiviuus propter quam causam moriebatur demonstrabat. **V**isiones enim que illos turbauerunt: hec premoniebant: ne insenique mala perirebatur perirent. **P**ostquam ostendimus est quod pena dilecta egipciis in morte primo genitorum nulli percepit propter generis nobilitatem: nec propter temporis importunitatem. **I**n hac parte declaratur quod nulli percepit propter statutis inseparabilitatem sive qualitatem. **I**n ista namque nocte interfictonis primo genitorum non percepit sima videntia dormientibus: sed indifferenter omnia primo genita egipci interfecit sive dormient sive vigilarent. **I**n hoc autem diuinam scientias temperamento demum commixta fuit quod perituros per sompnia et visiones premonit scientes quare fuerunt in primo pumendi tempore alteri vellet: etnam littera per primam salvarent. **T**ua ergo

dicuntur in littera ista. Primum; q̄ dom̄m̄c̄tes p̄m̄onebant p̄ sōp̄moꝝ apparentiā. Secundū est q̄ expellebant a locis suis p̄ corporalem violentiā. Tertiū est: q̄ imm̄issio visionū fuit eis ad eos reatus euidentiā. Primo ḡ q̄ tuꝝ ad sompm̄oꝝ apparentiā dicitur sic. Tunc ōtinuo & statū sine impedimento: q̄ sentētia dīma decreuit hāc mirabilē plagā iſerre egip̄tis illa nocte. Visus sompm̄oꝝ & fantasma tum subito apparentū ēbauerūt illos. a timores supuenerūt insperati in illis q̄ se ad sompm̄ū posuerūt p̄ q̄te. Sic moraliter mūdiales dormientes in p̄ctis q̄uis in dectacōm̄bꝝ sp̄itendant q̄escere. remorsu tñ oſcie turbātur ōtinuo quē secū hñt. a nō solū sic perturbabatur egip̄tij sp̄ualiter & ymaginarij h̄ ecīā tñſſerebātur corporalit de loco ad locū. Et hoc est q̄d dicitur. Et aliis alibi p̄iectū semiuioꝝ vñ in vno loco. aliis in alio loco iacuit semiuioꝝ & deficiens ab actu vitali: q̄ est sēfus vel motus demonstrabat causam ppter quā moriebat̄ i modū moriendi: ita irregularis fuit ex diuersis circumstantijs: q̄ euident̄ apparuit: q̄ nō habuerūt causā efficientem nisi deum. Notandum moraliter q̄ duo faciūt vitas sp̄ualem aie viz̄ virtus & scīa. Virtus in volūtate siue affectu: scīa in itellū. Quando ḡ virtus tollitur & remanet scīa tē talis persona rilinquitur semiuia. Sic enim tene agere: sed tamen nō operatur. Et talis tamq̄ vilis p̄ciendus ē in foueam ifernaleꝝ. Luce. 10. Plagis impositis abieci-

semiuio relicto. Hoc ē q̄ Amos. & dyabolus rasit dimidiā barbaꝝ nūcioꝝ dāuid & decurtauit vestes eoz usq; ad nates. & Reg. 10. Moraliter loq̄ndo. dimidiā ps̄ barbe radit qn̄ opatio vtutis omittitur & caritas scīe refuatur. vestes p̄ scandūtūr usq; ad nates quādo fama ex p̄uis operibꝝ ortavilitas p̄sonē q̄ p̄ nates designtur denudat. Semiuioꝝ ecīā dī peccator viuens ī corpore & mortuus ī anima. Aia em̄ talis mortua ē spiritus aliter q̄ caret vita gratie Ad Tyti. 6. Vi-
dua que ī delicijs est: viuens mor-
tua est. Semiuioꝝ ecīam dicitur
fama datus & vita sordidus Apo-
caliphis tertio. Nomen habet q̄
vinas & mortuus es. Tādem fina-
liter dicitur ī lrā: q̄ talis apparen-
tia visionum dormiendo fuit frā
eis ad cōmūnis reatus euidentiā
vt r̄z p̄m̄onarentur de peccatis su-
is ne ignorarent q̄re tot mala patie-
bātur. Vnde dicit sic Visiones
em̄ que illos turbauerūt h̄c p̄mo-
& ignorantes quare mala patie-
bātur peirent. Hoc dicit Rabanꝝ
ī glo. Hoc diuine lomitatis ē q̄ pec-
cantes castigat: ut abstineat a
peccatis suis & p̄m̄am agat Si autē
dei patiētia abutitur sine excusa-
tione ieternum pumēetur. Quia h̄
de q̄ egip̄tij fuerūt p̄m̄oniti p̄ vi-
siōes sompm̄oꝝ fit dubitatio lrā
lis. Ut̄ diuiniatio p̄ sompm̄a
fit licita. Et arguit q̄ n̄ Nā Leuit.
19. 8. dī. Nō auguābim̄ nec obfua-
bitis sompm̄a Et sicut Deut. 18. p̄
hilē sompm̄oꝝ obfuaçō. ḡ ē illici-
tū. Ad oppositū scribitur Jobek

primo. Juuenes vestri visiones
videbunt. a senes vestris somnia
sompnabunt. Et Iherem. 33. Pro-
pheta qui hz sompnū nāret sōp-
num suum. ḡ licitum ē in casu p
sompnia diuinare. Et affirmat p
textum huius lectōis Visiones inq̄e
q̄ eos turbauerūt: hec p̄monebat
eos. ḡ ille visiones fuerūt siḡ fu-
turoꝝ euētium. ḡ licitū ē p̄ tales
visiones sōpmiales diuinare. Je
in scriptura sacra legim⁹ multos
p̄ sompnia diuinasse Gen. 31. de
Joseph qui dicit Vidi p̄ sōpmū
quasi sole; a lunam a stellas du-
odecim adorare me ac. Et Judicū
1. de sompno mediāte quo cōfor-
tatus est Gedeon. a 2. Machab.
14. sompno digno fide ostēso Ju
de Machabeo. Iḡt aliq̄ sunt som-
nia digna fide. Pro dubitacōne
ista videndum ē primo quid sit
sompnū a quid diuina. Sōp-
num sīm Arest. 2. de sompno a vi-
gilia: est fantasma factū; a motu
simulacruꝝ in simplici dormiēte
remanēt em̄ simulacea: ydola si-
ue species in organo fatasie a ex d-
lis causātur ydola in organo sen-
sus cōis a etiā in organis extero-
rū sensuꝝ: sicut visus auditus a
sic de alijs. Et sic apparethoi q̄ vi-
deat: audiat a tangat eo q̄ aia v-
tit̄ simulacris reū p̄ reb⁹ ipſis. Et
ideo dicit Aug⁹ 12. sup Gen. ad lie-
terā: q̄ tūc ē sōpmū cum int̄spe-
cties receptas a veras res cui⁹ sūt
species nō discernit. a id ip̄s nū
q̄ sōpmāuit. Diuinare vero r̄st p̄
dicere euētum futurū vel ignotū
q̄tum ad p̄positum p̄tinet. Istis
visis dico tria. Vnū est q̄ diuia-

tio p̄ sōpmia est licita in cāu Secū-
dum ē q̄ talis diuinatio nō ē ab
oibus expectanda. Terciū est q̄
talis diuinatio ē multuꝝ periculo-
sa. Prima cōclusio patet sic. Diui-
natio p̄ sompnia ē natuālis aliq̄
do. ḡ tūc est licita. cōsequitia patet
An̄s ē Arest. 2. de sompno a vi-
gilia: de diuina cōe vbi dicit Ares-
totiles q̄ diuina cōem quā in sōp-
niis agūt: nec ē cōtempnere ydo-
neū: nec om̄ino suadere. vbi dicit
Commentator q̄ null⁹ homo ē qui
nō vidit sompnū qd̄ enūcias
sibi aliq̄ futurū. ḡ ac. Confirmā-
tur p̄ dictū Arest. i. Ethi. Fama
nō omnino p̄ditur quā omnes fa-
māt. Multi at existimāt sōpmia
figtionem habere tamq̄ ab expe-
riētia motifm Arist. de sōpno a
vigil. vbi p̄pus. Vnū verisimile est
diuina cōem esse nālem a p̄ conse-
q̄ns in casu licitam. Est ḡ adū-
tendum sicut extrahi p̄t ex dictis
bū Augustini 22. sup Gen. c. p. e.
a Arest. de sōpno a vigilia a eoā
Alberti in libro suo de eisdeꝝ. Sōp-
nia sumūt originem multipliciter
Aliquādo a corpore humano: ali-
quādo ab anima: aliquādo a cor-
porib⁹ sup̄ celestib⁹: aliquādo
a spiritib⁹ bonis: aliquādo a spi-
ritib⁹ malis. Ex p̄te quidem cor-
poris originat̄ orūt̄ sōpmia
cōiter in hūore. Vnū qū in corpore
hūano sup̄ habūdat humor fleu-
maticus accedens ad organū fan-
tasie: fantasia fit sic ydolum sīle illū
hūoria appāet hoi q̄ ē in aliq̄ hu-
mido sic in aq̄: vel q̄ gustat aquā
Silic̄ qū hūor dulcis a fleumatici-
cus desce dit a capite apparet illi

q̄ ipse gustet dulcia. Consimilis
colera n̄is habudante in corpore
sōpnat h̄o freq̄nter de incēdīs a
flagrātōe domoꝝ a h̄moꝝ. a sic
nataꝝ Albertus quēdaz sōpnas
se pīcē ardentez fūsa fuisse in ven
trem fūu. a cā fuit q̄a in eo habū
dauit colera mīg. Vñ exurgens
emisit colerā migrā in māg ꝑ titā
te. Taliā ꝑ sōpmia manifeste fūt
figificatiua futurarū infirmitanꝝ
freq̄nter. a de talibꝝ sōpnis bene
infōntur medici ad iudicādū de
odicoꝝ infiemi. Alia vero sōpmia
originant ex pte aie vñ hoies sol
liciti a cogitatui cū aliq̄ negotia
facere cogitare freq̄nē sōpmāt de
eisdē Lcc. 6. Per multas curas se
quuntur sōpmia. Et hec ē causa q̄re
hoies freq̄nter sōpmāt de amicis
fuis a notis suis a citiꝝ de eis ꝑ de
ex̄neis. a plura de eis p̄uident. Ai
ci em̄ p̄cul ex̄ntes marie solliciti
fūt de lemnice. sic doc̄ Arestotiles
vbi priꝝ. Hec ē etiā cā q̄re dediti
vilibꝝ vigilando; vilia sōpmiant
dormēdo. a q̄re tantus potest esse
habitū honestatis in vigilando
ꝑ persona etiā nō assentiet dormī
endo seditatiibꝝ nec voluptatiibꝝ
carnalibꝝ. sic docet Auḡ 10. 25.
31. ꝑ tantum habitū honestatis
potest h̄o acq̄rete: ꝑ v̄tute istiꝝ ha
bitū dissipabunt fātis male:
q̄ p̄ sōpmia ingērunt dormīti. Tertio fūt sōpmia q̄ causātūt in
hoie v̄tute corporꝝ sup̄celestiū. Nā
corpora sup̄celestia influendo v̄tu
tem nostris corporibꝝ alterāt cor
pora nā in sōpno. a tunc ꝑfigit
fantasiā sibi formare species a ydō
la ꝑ forma q̄litatiibꝝ in corpore cau

fatis. a sic apparent aie aliq̄ effe
de futuri. sic de bellis a fertilitate a
sterilitate tre a h̄moꝝ: q̄ a corpori
bꝝ celestibꝝ causa; h̄nt. sic fuit de
sōpmio Pharaōis de septē bōbꝝ
a septē spicis Gen. 41. Quarto
originant in nobis nōnūq̄ sōp
ma a spiritibꝝ bonis. sic p̄ Mat̄ 2.
de āgelo q̄ apparuit i sōpmis Io
seph a in alijs scriptū locis. Et ta
le vide sōpmū Simomidis. de q̄
narrat Valerii libro p̄mo ca. 4.
Simomides cum ad litus nauem
applicuissest ihumastumq̄ corpꝝ^{39A}
iacens reperissest a illud sepultu
re mandasset: admontus ideo p̄
sōpmū ne proxima die nauiga
ret: in terra remansit: qui videt
naues solui fluidibus a p̄cellis in
eiūs conspectu obruti sunt ipse le
tatis est ꝑ vitaz suam sōpmio
ꝑ nauī credere maluiss; a memor
beneficij elegantissimū; carmen
eternitati consecravit melius illi
a diuturnius homini in anima co
stituens sepulchrūm quē in des
tis a ignotis arenis construeat
Hoc sōpmū ab aliquo bono
spiritu potuit fieri in recompensa
tionē pietatis Simomidis aē. Quinto originatur nōnūq̄ sōp
ma a malis spiritibꝝ. sicut patet
de v̄xore Pilati: que ociosa die
parasceuēs dormiebat: multaq̄
passa fuit p̄ visum de xp̄o: demo
ne immittente: vt per tales visio
nes seu apparitiones nostram im
pedire potuisset redēptionem.
Vnde mulier mandauit viro suo
Pilato dicens taliter. Nichil ti
bi a iusto illi. Multa enim passa
sum p̄ visum hodie prop̄ter

eum Mat. 28. Et a tali spiritu vi
det illud sompnium causatum esse quod
narrat Valerius ubi prius de cassio
pmensi. Hunc dormienti quidam p-
cere magnitudinis et nigri coloris
apparuit: squalidus barba. et ca-
pite dimisso interrogatus quis es
set respondit kakademon. Cassius
perterritus familiā excitauit et que-
fiuit si quis talis camerā suā fuisset
ingressus. rūdeunt quod non Rursum
obdormiuit. et rursum eadem speci-
es apparuit. Lumen ergo iussit affer-
ri: et pueros sibi assistere p̄cepit.
Et ecce infra modicū tempus p̄
hoc de mād ato cesaris capite pūi-
tus est. Ex dictis ei patet quod somnia
sue uno modo sue alio modo cau-
tur frequentiter contingit quod futuro
tū euētium signum. Ex quo patet ve-
ritas p̄me adiutoriis quod diuinitatio
p̄ somnia in casu ēlicita. Sed a con-
clusio ē quod diuinitatio ista in omnibus
sompniis nō est expetanda. Vnde
Arest. de sompno et vigilia ubi pri-
us distinguit sic. Quedā inquit som-
nia sunt signa aliorum effectuum: que-
dā causa: quedā accidentia et p̄tinē-
tia ad futuros euētus. Signa sunt
sicut superius de humorib⁹ colericis
et pneumaticis. Cause sunt inēduz
quod aliqui homo vel sollicitat circa
opus inclivatum vel inclivandum
quod in dormiendo p̄fecte apprehendit
modum ouemētem quo illud op̄
p̄ficiet. et postea iuxta fantasiā p-
ducit p̄positum ad effectum. Et sic ē
sompnum causa euētus futuri.
Sunt etiā quedā accidentia et imp-
tinētia ad euentū futurum: quia
nec sunt signa nec causa aliquis
euētus futuri. et ex talibus sompniis

huius modo est diuinitatio expetā-
da. et sic patet secunda conclusio.
Tertia conclusio est quod diuinitatio
in indulgeret ēst multum periculo-
sum. Nec conclusio patet primo p̄p-
ter deceptionem malorum spirituum;
qui p̄ somnia mitunt decipere illos
vel seducere qui sompniis fidei p-
stant. et ideo faciliter posset homo
nimis credens sompniis labi i de-
sideracōem ad suggestionem dyaboli.
Secundo ppter diuersitatē signifi-
cationis in sompniis. Potest
enī sompnum ē quoce et eq̄liter me-
ta significare. et iō homo applicās
ad unum p̄ticulare statim decipi-
tur. Tercio quod nō nulla somnia
hūt interpretari p̄ file et nō nulla p̄
strariū. et in hoc casu difficile ē dis-
cernē. Quarto: quia sicut dicit Arest. li-
cet somnia sūt significativa futurorum.
aliqui tū nō ē necesse euentū som-
nioꝝ accidē: quia possunt supiores
causas impediri. Si ēt nutes quod sūt
cause plurimae: aliqui habundat et
significativa futurā et tam p̄ alias
cām supiorē eas disp̄gentē contingit
plurimas ip̄e diri. Consilium in volū-
taris opacōib⁹ quod h̄z quod ad ali-
qd faciendū et firmū p̄positū ad
illud exequendū: nō tamen est ne-
cessitatem faciat. p̄t ei fortis et filius
sup̄uenire et totū mutare p̄positū
et iō interpretari somnia nō dicitur
cē determinare quod sic eueniet si sompnum
significat cū cōdicōe nō fortior cā supue-
niens impediat. Et et filius detet as-
tronomū simari. Vnde dicit Albus
ubi prior: quod astrologi dicentes
determinate quod talis effectus eue-
nit faciunt scientiam astrologi
cam vilescere: cum tamen in scia-

astrologica vicium non inuenia-
tur: sed in astrologo determinante a
absoluto proferente. Petculo suu
ē ergo p sōpmia nimis cōiter diu-
nare: q̄a poetice dicit. Sōpmia ne-
cures nā faltūt sōpmia pluresa
Ecc. 3.2. Vana spes a mendaciis
infelato viro a sōpmia extollūt
imperitos. Quasi q̄ apprehendit vni-
brā a psequit vētu: sic q̄ attēdit
ad visa mendacia: sīm hoc vīsio
sōpmiorū ac. Et infra. Sicut pteri-
entis cor tuū fantasias patieb̄ nisi
ab altissimo emissa fuerit visita-
tio. Et sic patet ad dubitationem
¶ Ad racōem in opp̄nsitū inhibe-
tur ne sup̄sticiose tec̄ fāt nis coi-
ter. Nō aut q̄n aliquāt licet. sicut
dedaratum ē.

Lectio. 203.

Etigat at a tūc iustos tēp-
tatio mortis a mortio in-
heremo facta ē multitudi-
nis: sed nō dñs pmaſit ira tua. ppe-
rans enī homo sine q̄rela depeari
p pplis pferens fuituris sue scutū
oracōem. a p incēlum depeacōem
allegans restitit ire. a finem ipo-
fuit necessitat: oñdens qm̄ tuū ē
famul⁹. Postq̄ adūm ē de pēa
mortis inficta egip̄tis p diuina
aiaduersionē. hic trāffert se auc-
tor ad tractandū de quadā isobita
pena mortis inficta hebrieis ppter
eoꝝ rebellionē. **V**bi notandū
q̄ sicut narrat **Numeri. 16.** Chōre
filius p̄suar fratr̄ Amram: q̄ fu-
it p̄ Moysi a Aaron iudic̄t eisdē
murmurans cōtra eos: q̄ vñ eo-
rū sibi sacerdotū v̄surpauerat: a
luis p̄ncipatū Voluit ḡ fieri sa-
cerdos a fungi sacerdotio: q̄s soli
Aaron a filiis eius cōcesserat: in q̄

etiaꝝ pposito adiūxerat sibi t̄hō le-
uitas q̄os omnes dignos p̄fere-
bat sacerdotio. a in odiū ipsi⁹ **Aa-**
ron a in supplantacōem ipsi⁹ **Mo-**
yſi qui erat dur p̄pli adiūxerat si-
bi dathan a **Abyron:** qui fuerūt
rūbēte quib⁹ dicebat debet poti-
fime p̄pli p̄ncipatū: eo q̄ erant
de Ra ben p̄mo genito Jacob. deo
ḡ vlcōe insolitā infligēte dathā
a **Abyron** a fra absorti fūt: sed a
ignis i maxima q̄ntitate egressus
de thūribilis Chōre alioꝝ leuita-
z qui cū eo eiusdē spiracōis fue-
rūt: eos viuos in fauillam redigit
Aaron iuxta illos stante illeso. **¶** Is-
tis penī visis adhuc murmurau-
it pplis cōtra Moysen a Aaron
Sequenti die omnis scilicet mltitu-
do filioꝝ p̄ israel conuenit dicens
Vos interfecistis populum domi-
niꝝ. Cumq; voluisset eos populus
lapidare fugerunt Moyses a **Aa-**
ron in tabnaculū. a operuit eos
nubes a statim egressus ignis de
tabnaculo cepit populum confa-
grare. dixitq; Moyses ad **Aarō.**
Tolle thūribulū tuum a hausto
igne de altari pōe thūrima. a
vade rogare p̄ populo. Accurrens
q; **Aaron** cum thūribulo: stetitq;
inter viuos a mortuos orans domi-
num. aplaga cessauit. Fuerūtq;
peccati decemquatuoꝝ milia a 100
absq; h̄ijs qui perierant i sedicio-
ne Chōre. Et de hac secunda histo-
ria hic auctor agit. **¶** Et circa hoc
duo facit. Nā p̄mo narrat breuiꝝ
q̄o pena mortis fuit hebrieis tri-
biliter illata. Secundo quomō fuit
fauenter mitigata ibi. **Sed nō dñs**
pmanit. **¶** Circa primū tangit

penam a pene causam: cum dicit
Tetigit autem tunc iustos et hebreos
 temptationis mortis et plaga incep-
 bunt quia mortui fuerunt multi de po-
 pulo et temptationis mortis in mur-
 muracione populi propter quas fue-
 runt digni morte. **E**t sequitur causa
 pene illate et motione facta est in te-
 remo multitudinis contra Moysen
 et Aaron. **S**ed quoniam est quod tunc tetigit
 hebreos temptationis mortis. **N**on quoniam
 enim illa commotione fuit tunc quoniam primo
 genita egyptiorum occisa fuit. **E**t ma-
 nifestum est quod non habet finem post. **E**t
 dicendum quod in hoc loco tunc non di-
 cit similitudinem in tempore sed
 conuentiam in genere pene. a for-
 te in grecio sonat taliter. **V**el tunc id
 est post. Qualiter autem illa pena fuit
 suauiter mitigata subdit se quoniam
 usque in finem capituli. **M**odus enim
 quo illa pena sospita fuit a finita
 continet tria: **viz.** ipsius Aaron deuo-
 tamoracionem: diuine consideracionis
 allegationem a sacrificio vestium re-
 presentationem. propter hec enim tria
 angelum cedetem populum cessa-
 re fecit a plaga. **P**rimo ergo agit au-
 dor de ipsis Aaron deuota supplica-
 tionem. **S**ecundo de ipsis rationali co-
 ram domino allegationem et tertio deve-
 stiu suarum quibus induitus erat re-
 presentationem. **S**ecunda ibi. **V**icit autem
 turbas **T**ertia ibi. **I**n teste podes
 eius. **C**irca primum dicit sic.
Sed non dominus permanens ira tua id est pe-
 na ex celo iusticie divinae puenies
 properas enim homo id est Aaron
 sine querela: quod vero habuit se ad deum
 pie: ad seipsum sobrie et ad proximum
 iuste. a ideo dignus probus deo funde-
 fuit et deprecari pro populis id est ad

depeccandum per hunc quod incedit; conseruavit et preferens seruitutis sue scutum scilicet orationem. **E**st enim oratio ascensus mentis in deum secundum **D**a-
 mastenum. **H**ec oratio est scutum plati
 tripli virtute cornutum ad mo-
 dum scutum: quia secundum **Bernardum**. Oratio est
 intentio cordis fidei: spei et caritatis sub-
 mixta. et dicitur scutum seruitutis plati
 quia debitum anteriorum officio pre-
 lati est orare per subditos. et sacerdotis
 officium est orationes sustinere et per iustis:
 ne eadat et per peccatorum ut effur-
 gatur ad **Hebreos** 4. **D**ebet quoniam admo-
 per populo et ipse per seipso orare. **E**t
 per intentum depeccacionem allegans
Obtulit enim thymiana et depeccatio-
 nis est per populo **Qui** 16. **S**icut autem
 thymiana putius posita ex sta-
 de nomicha galbano et thure sic
 patet **Ecclesiastes** 36. **E**t vocatur hunc intentus
 et signat deuocatem orationis **Apostoli**
 18. **A**scendit fumus incensorum de oraci-
 bus sanctorum. **E**t **Cassiodorus**. Oratio
 sine deuocione est sicut corpus sine anima. **C**orpus sine anima est cadaver et
 fetori primi quod indignum est of-
 ferri deo et sanctis eius. **S**ic ergo dispo-
 situs Aaron restituit ire id est pene
 misse a deo. et fine imposuit necel-
 fitati id est violentie mortis et dici-
 tur 4. **Methusalem**. **c**ontra necessario: omnis
 qui tuus es famulus id est pastor et
 platus: cuius est per grege se expone
 re quoniam deus propter in suum castigat.
Circa illam clausulam. **P**roferes
 seruitutis sue scutum orationem. **N**on
 tandem est quod deuota oratio est ra-
 sonabiliter scala nostra ascensionis
 scutum nostra defensionis et nucleus nostra
 legacionis et redditus nostra subiec-
 tis. **P**rimo est scala nostra ascensionis
et de hac

Per hanc enim ascensionis ad
deum a terrenis ad celestia nos
leuam⁹ **Icc⁹. 4.** Oratio humiliatis
se penetrat celos vel nubes. **H**abu-
bitum eē potest quid intēdim⁹ dū
deum oram⁹: quia vel petim⁹ q̄ o-
pere illud qđ dispossuit se facturū
pro tempore. a hoc vide frusta.
Nā sine nostris p̄cib⁹ quicqđ di-
sposuit se facturū pficiet. **V**el peti-
m⁹ q̄ mutet voluntatem a disposi-
tionē a volit fuit nos volu⁹. a hoc
est impossibile: cū deus mutari nō
potest. **S**ed dicendū est q̄ nō intē-
dim⁹ deum: nec diuinā dispositio-
nem mutare: s̄ magis istare q̄ co-
pleat a impletat. **S**ic enī de⁹ dispo-
suit q̄ ea q̄ circa nos c̄sumabūtis
p̄ nrās orōes c̄sumari merebūtis
Ftiō dicit Boeti⁹. 4. de solacōne
psa. 3. q̄ ponūt oia de necessita-
te euēnit auferūt hūam generis
cum dō illud singulaē ḡmerciūm
s. orationē. **N**on ḡ cum oram⁹ deū
mutare p̄ponim⁹ vel ad nos india-
re: sed magis nos ad deū leuare a
nostrā voluntatem suo beneplaci-
to conformare. **E**t hoc pulchrie declat
Dyomisi⁹. 3. ca. de dinimis nomini
b⁹ sub duob⁹ exēplis. Quoꝝ pri-
mū tale ē. **S**i ymaginemur vnam
eathenā huminis de celo depēdēte
a nos alternādo man⁹ mitamur il-
lam ad nos trahē: nō eam descen-
dere facerem⁹ eq̄liter: s̄ nos metip-
sos p̄ ea ad supiūs agēmus. **S**ic
in p̄posito ē de orationē. **S**ecunduz
exemplū est tale: si essemus in na-
tri existēte in aqua a tenerem⁹ fu-
nes fortes in manib⁹ extētos ad
nos de aliq̄ rupe immobili a trahē-
rem⁹ fortiter illos funes: n̄ moue-

rem⁹ rupem ad nos: sed econtra a
nos a nauē mouem⁹ ad rupem.
Sic cū oram⁹ nō mouem⁹ ad nos
immobilē dei v̄tutem: sed potius
trahim⁹ nos ad eū. **S**ecundo oracō
ē scutum nostre defensionis. **V**n
hic dicit Proferens sue seruitutis
scutum orationē. **N**arrat histori
a Br̄tonū q̄ rex Arctur⁹ illustris
depicta habuit ifra scutum yma-
gine v̄gimis benedicte filiū suū
in brachis bainantem. **A**d hāc
ymaginez quociēs in p̄ssura tel-
li incepit fatigari espexit. **C**ui sta-
tini intuitu latēter vires recētes ē-
cepit. **V**n libro. 1. ca. 4. dicit q̄ di-
pe⁹ eius pr̄lken vocabat in quo
ymago sancte dei gemitricis depi-
cta fuit. **M**oraliter isto modo debet
scutum n̄re orationis ornari ut vi-
delicet intrinsecus habeat ymagi-
nem v̄gimis benedicta. **S**i enim y-
maginemur v̄ginem benedicta
in interiori p̄ te scuti statem: ip̄avi
debitur scutum n̄re orationis 8fer-
re. **S**tudeam⁹ ḡ scutum n̄re oratio-
nis ip̄si⁹ ymagine exornare. a po-
bus n̄re depeationis sibi impone-
re a ipsa dignabitur n̄ram oracō-
nem portare a pro nobis filio suo
p̄sentaē. **N**am quicquid filio suo
offert: necessario acceptum ē. **E**t
id dicit Bernard⁹ sup missus est
Crede frater quicquid illud ē qđ
dō offerre paras Marie ḡmerca-
re memento: vt eodem alieo ad
largitorem gratie gratia redeat q̄
influit. ḡ oracōem nostra; duo
dūt complere Xps vīz a Maria.
Dicunt grāmatici q̄ inter p̄tes o-
rationis principaliōres sūt nōmē
a v̄bum. Inter nōmen a v̄bum

talis differentia sicut q̄ si mons significat substatiā cū q̄litate si ne tempore. verbū significat psonā agere vel pati aliquid cū tempore. De natura etiā nominis est redidre suppositum ipsi verbo. a de ratione vbi est regere nomen sibi in oratione supponēs. sicut in grāmatice int̄ puerilia docti sumus. Moraliter loquēdo karissimi ad hoc q̄ nrā oratio q̄ ad p̄sens fmo m̄d; p̄mitti inueniat agmina ouēiens a pfecta nēcē ē q̄ ex noīe ab eo pponat. Verbū at qd̄ nrā oātionē ingredi dēat certe ē istud verbū de quo dī: q̄ dēerat vbum a vbum caro factum ē Job. i. Isti vbum psonā; significat: imo est psona filii dei. Significat etiā cū tpe q̄a qn̄ venit plenitudo tpis misit deus filiū suū Ad Gal. 4. Sūlter istud vbum taz actionem q̄ passionem ip̄portat. Isti em̄ vbi actōe secula fōrta fuit: q̄a Ad Heb. ii. fide intelligim̄ secula optata ee dei vbo: vt ex iūsibilib⁹ visibilia fient. Isti em̄ verbi passione cuncta sunt refōrta q̄ndo vbum ens altissim corporati passioni ē cēne fūpta. Datem⁹ ḡ vbum qd̄ nrā dōcēm̄ ingredi debet. Sed qd̄ est il lud nomen qd̄ in orōe isti vbo dī dīngi & reueā nō inuenit nomen sub celo qd̄ isti vbo ouementi⁹ coiungi possit q̄ illud de quo Luc. i. Nōmē vgm̄s Maria. Maria ecce sbñia: vgo ecce q̄litas. a hoc sine tpe. Cui⁹ cā est ista. Rēto Phisi. dī: q̄ tps est cā corrūpcōis. oia ei corrumpūtur a tabescunt i tpe. Ille ḡ muliēs q̄ primo fuit vgiōs a postea fuit mērass b̄ nō sine corrup-

tionē a gnatione certe ille muliēs fuit vgm̄s in tpe. H̄ec benedicta a singularis q̄ vgo cōcepit: vgo p̄perit a post p̄tum vgo quez genuit adorauit. Reuera ipsa est vgo sine tpe ubi Trāfit ad ethera vrgo puerpera v gula yesse: Nō sine corpore sed sine tempore transi ad esse. Dabemus ergo nōmē a verbum pro nostra oratiōe for manda. Sed vt iter hec omnimo da congruitas ostendatur restat videre quomodo a quando istud nomen huic verbo suppositū redidit a quomodo virgo ab eodē verbo regebat ut. Reuera karissim̄ quando illa benedicta ab eterno predestinata: presanctificata a dei filio consecrata a cunctis crea turis superposita: ab angelo extit salutata a ipsa hoc nō obstan te quasi vniuersis supposuit semet ipsam isti verbo benedicto suppositum reddendo dicens. Ecce ancilla domini. Et certe eadē humiliata qua sic suppositum verbo reddi dit ab ipso consequenter regi p̄cepit quādo subiunxit. Fiat michi s̄m verbum tuum. Ecce inquit an cilla domini: fiat michi s̄m vbu tuum. Q̄de dictis hic dubitatio oritur. Impossibile videtur apud grāmaticos: q̄ nomen reddat suppositum vbo a tamen nō regatur a vbo. Modo inuenio istam vbo reddidisse suppositum quādo nequaq̄ recta videtur a vbo. Rūdo certe vbum icarnatum p̄p̄die in cruce ipsa reddidit suppositum isti vbo. sicut Job. 19. 8. Stabat iquic in x̄ crucē mater ihu a sororē eius. Qd̄ at vgo ista rūc tps

recta non fuit a verbo. probatur quia sic fuisset recta a verbo in morte sicut in ortu: certe tunc sicut ipsa vobis perire sine pudore: ita vobis vidisset mons sine dolore. si sic non fuit: quia ipsa maxime doluit. ergo inter nomen et verbum: vix matrem a filio quod debarent esse partes orationis nostre tunc temporis mala grammatica fuit. Ad istam questionem tripliciter respondeo. Uno modo potest occidi conclusio quod vix tempore mortis Christi grammatica mala fuit in mundo a homines loquuntur falsum latinum. Multi enim latini tunc temporis loquebantur falsum de Christo. Videmus enim quod grammaticus scribit falsum latinum hoc est in corrum: ponit crucem in margine ut postea corrigat. Unde in illa littera que est propter eum denotatur esse mala grammatica. Ego cum illa beatavirgo tunc temporis stetit propter quoniam iuxta crucem non est mirandum si in ea mala grammatica fuit et si vobis suppones a verbo: more solito recta non fuit. Confirmatur haec responsio: quia sicut tunc temporis falsa fuit astronomia in mundo quare non potuit esse mala grammatica. Dicat astrologus quare eclipsis facta fuit in sole: luna existente in oppositione et dicat grammaticus qualiter defecus fuit in regimine verbi: nomine exinde ad verbis in debita compositione. Sed quia haec responsio non salvat bonam grammaticam fuisse tunc. Ecce alia responsio a meliori. Verum est quod nomen in nostro casu regulariter loquendo non ponitur absolute quin a verbo se-

gatur. Sed in ablative casu valde communiter absolute ponitur. et dicitur a grammaticis ablative casus absolutus. Modo moraliter Maria in morte verbi incarnata fuit totaliter in ablative casu absolute posita quando anima Christi absolute batur a carne et corpore filij afferatur a matre psalme. Generatio mea ablata est a mortua est a me. Sed certe in conceptione verbi ipsa stetit totaliter in nominativo casu. In cuius signum euangelium narrans Christi receptione replet nobis passum illo. Luc. i. ubi dicitur. Cuius nomen Nazareth. Cuius nomen Joseph et nomem virginis Maria a vocabis nomine eius. Et hoc posuit totaliter in nostro casu. Sed certe euangelium Iohannes in morte vbi nomine Marie subnecet. Stat bat inquit iuxta crucem meum Ihesus et ceterum per hoc signiter denotaret quod ipsa non stetit in nostro casu sed magis in ablativo. Eccl. 24. Nam ablata erat ois spes sanitatis. Sed etiam rursus dari potest quod nec fuit tunc tempore mala grammatica nec ipsa fuit a regimine totaliter ablativa: sed recta fuit a vobis licet non immediate: tamen mediante quodam adiuvio. Vnde donatus. Ad dubium est propter omnes quod adiuncta vobis significatio emendetur explanari atque ipsius sed nullus magis significacio est vobis explanari ei propter voluntate explicantur quod vobis causam. Iohannes euangelista Vnde sic Christus vocat vobis: sic Iohannes per dicit ad dubium: et hoc Christus vobis exprimat in tunc omisit Iohannes adiuvio regimene meis fuisse dicens. Multiter ecce si tu. Deinde discipulo. Ecce mihi tu. Iohannes 9. et ex illa hora accepit eam discipuli suam. 200

Notate modum xp̄i loquendi. Ecce filius tu⁹. Potuit autem dixisse Iste ē filius tu⁹. a ista ē mater tua. Non ē aduerbius in modo quod regat nominatiū casum nisi hoc adūbiū ecce vel en qd idem est. Volut ḡ in hac extrema morētis locutione aliquid vlo vocisq; sono exprimere hoc adūbiū et in signū: q̄ illa benedicta nō demeps immediate a xp̄o vlo corpore p̄s. 64. Orationis pure magna virtus est a velut fidelis nūci⁹ mandatum pagit a ultiū penetēt quo caro nō periremit. Vn Ps. Intret in cōspediu tuo oratio mea in clima aure; tuā ad p̄cez meā. Cum ei tres sint satisfaciōnis p̄tes: elemosina oratio a ieumū dubiū p̄t cē que istaz sit potior ad satisfaciēdum. Et dicunt quidam q̄ oratio est potior. Sed in atriu dicendū a tenēdum ē q̄ elemosina ē potior. Nā cōtinet in se tam vitudem orationis q̄ ieumū. a iō sicut aīa intellectua est nobilior sensuā a vegetativa: quas v̄tualiter continet: ita elemosina efficacior ē ad satisfaciēdum q̄ ieumū vel oratio de natuā sui ceteris parib⁹. Cōtinet em̄ elemosina vitudem ieumū a oracōnis duplii racōne. Primo: quia elemosina cōstituit eum cui datur debitorem ad orandum a ieumandū pro eo qui debet. Secundo: q̄a elemosina est quedā oblatio facta deo q̄ vim oracōnis habet. Similis elemosina cōtineat

ieumū inquantū p̄ elemosinā vlo na exteriora q̄ ad corporis sustentacōem p̄tinent diminuūt. Oātio vero cōtinet ieumū in vture. Nam extensio intellectus in deū debilitatem corporis p̄arit sicut ecieumū. Et ideo iter ista tria mīn⁹ est ieumū: elemosina maximū a oratio tenet mediū. Quarto oracō ē reditūs n̄re subiectiōis. Cadit em̄ oratio sub p̄cepto determinate a indeterminata. Determinata q̄ dem q̄ntum ad ministros ecclēsie qui ex statuto a p̄cepto ad h̄as canonicas dicendas obligantur. Indeterminata vō q̄ntum ad omnes. Omnis em̄ homo tenet suam salutem p̄curare: q̄ sine oratione adulto nō cōceditur. a ideo ora re mentaliter vel vocaliter est de iure nature a reducitur ad secundūm preceptūz prime tabule. Ne mento ut diē sabbati sandifices. Tps vō orandi laycis videt isti tui ex statutis canonū dieb⁹ festi uis q̄n tenent dīmis officijs iter esse: vt ministris p̄ p̄clo orātibus suā itenēcōe cōfīment. Est ḡ orō q̄si quidā cōdditus quē deus a nobis exigit sibi dari. Osee. 10. Oēm aufer inquantē a accipe bonū a redēm⁹ vitulos labio p̄ nostrocū orationes deuotas. Lcio. 20z

Dicit autem turbas nō in virtute corporis: nec in armatura potētie: sed vlo illuz qui se verabat subiec̄it: iuramenta patrum a testamentum cōmēmorans. Cum em̄ iam aceruatim cecidissent super alterutrum mortui interstūt a amputauit impe tum ignis a p̄iūsīt plam que ad

ad vias dutebat viam Post
q̄ tacitum est de forma quā sum⁹
pontifex Aaron obseruauit i cedā
do diuinā offensam oīra populu
quātum ad supplicationē In hac
pte p̄sequitur de eade; forma pla
candi deū quātum ad familiarem
allegationem. Allegauit autem
Aaron deo p̄ populo saluando p̄
scientiam i antiquā dei ad pplum
iudeorū velimētem affectionem
cōmemorans ei multa facta que
fecerat patrib⁹ eoꝝ vt sic memor
amicie reteris nouas offensas
remitteret. Quo q̄ fiunt in littera
ista. Primo ostēditur quomodo
Aaron adeptus victoriā p̄ diuinē
affectionē allegationē. Secun
do ponit eiusdem victorie explana
tionē. Secunda p̄s ibi. Cum em
iam. Circa p̄mū duo facit. Pri
mo excludit illud quod videbat
statui pontificali oītrarium. Secū
do subnigrit illud quod eidem sta
tui noscitur esse necessarium ibi.
Sed verbo Contrarium enī videtur
statui pontificali armata potētia
seu v̄tute corporis v̄m inferre: nisi
fortassis v̄i vi repellendo quod na
tura cedit cuilibet. Et id dicit de
Aaron sic. Vicit autem turbas nō
virtute corporis Turbas & pestes
turbātes populu sibi subiectum;
v̄tute corporis sicut Sampson vicit
Philisteos Judicij. 14. Nec armati
ta potētia: sed verbo pure oratio
nis illum qui se verabat, agelū
pumētem pplum subiecte, a pla
ga icenij cessare fecit. Et nota q̄
retationem populu dicit suam fu
isse moē boni plati prima ad Co
1. Quis infirmatur a ego nō ih̄s

moē. Sic Moyses p̄ verbū oracō
mis deuiciat Amalechitas Iro. 18.
Subiicit inq̄ instrumenta patru⁹
& p̄missiones patrib⁹ factas a tes
tamētū cōmemorans a legē eis
datam. Cōseq̄nter istius historie
ponit erplanationem dicens Cū
enī iam aceruatinū p̄ aceruos ceci
dissent sup alterutū. vn⁹ h̄p a
lū mortui igne eos occidente iter
steſie Aaron inter vios & mortuos
oponēs se quasi mūrū p̄ viuentib⁹
bus oīra ignem & amputauit in
petu⁹ ignis: p̄p̄m incēdētis. ¶ Nec
amputato facta est gladio v̄bi
orationis: quia vt ait Crisost. m̄
chil est potentius homine pure
orante. Et diuīsit illā viam ignis
q̄ dutebat ad vios & diuīsit flam
mā tēdētēm v̄rūs vios. Vnde
in p̄s. Vox domini inter cidentis
flammā ignis. Moraliter sicut ig
nis ille corporaliter incēdens po
pulū: omnes m̄tebat occidere: ita
ignis libidinose luxurie q̄ in ocul
piscētia carnis vigeat. p̄p̄m & mul
titudinem hominū cotidie m̄titur
conflagrāē. Boni q̄ pastoris p̄i
dēntia more ipsi⁹ Aaron cōsidere
diligentē qui fuit illi qui iam fuit
occisi p̄ peccatū & q̄ adhuc fuit imu
nes & inocentes. p̄ malū tamē ex
emplū & corrupcioꝝ alioꝝ ad pec
catū tēptati. a ponat prelatus se
medīū int̄ illos p̄ vigilantē presi
dēntia; diuīdens viā ignis: ne ad
viuos attigat. a ne inocētes a cor
ruptis iā mortuis icēdant. Jux
ta illā clausulā. Vicit at turbas.
Notandum est: q̄ septē fuit vicia
capitalia que nos turbant & que
nos bellando tenemur euincere

v. 30

p septem dōnia sancti spiritus p̄q
 rum septemplici vīctoria septifor
 mia nobis in apocalip̄i p̄ma p
 mittuntur. Designātur autē; tēc
 septē vīcia p septem gentes pesti
 ficas q̄s ip̄i hebrei expugnauerēt
 a viceūt; quas gentes dimisit dō
 min⁹ vt supēarent eas filii israel
 sicut Iudicūm. 3. continet: que
 fuerūt Gergesei: Amorei: Euei: E
 thi: Cananei: Jebusei a se resei
deutro. A. Gergeseus interpreta
 tur colonū eiciens a significat su
 pbiaz: que primū angelū de celo
 a Adā colonum paradisi eiecit.
 Hanc vīctore debet quilibet n̄m
 p dōnum timoris. a tunc pmissio
 nem consequetur q̄ p̄mitur Apo.
 3. Qui vicerit faciā illum colump
 nā in templo dei mei de nature co
 lōpne ē fortiter supportare q̄d sibi
 supponit. a cōditio supbie ē nich
 il tolerare sibi suppositum: q̄ n̄tū
 tur eē sup alios nō sub alijs a ideo
 illū qui vicerit supbiā faciet de
 us columpnā. Amore⁹ interpreta
 amaricās vel amara loq̄ns a sig
 nificant inuidum: qui totus ē felli
 tus intrinsecus: qui i se sp amari
 catus sp amara effundit. Dicit A.
 restotiles. 2. de aialibus ca. 2. q̄ a
 bane ē animal magnitudine cui
 q̄d cōtra naturā omnīū alioz ai
 malū habet fel in aure simile fel
 li hominis in colore. aē aial ama
 num a feror mīns. Et significat in
 uidum q̄ fel in aure gerit: quia q̄e
 quid audīt in offensionem ama
 ritudinis auertit. Ouidius 2. Me
 thamor. Pectora felle virent lin
 gua suffusa veneno. Risus adest
 numq̄ nisi quē fecere dolores. Iste

Amore⁹ vīctore⁹ ē p dōni⁹ m̄
 tellū quo homo aduertens p̄
 imū sue nature p̄cipem: dulcem
 se p̄beat primo suo a cōpassione
 fauētem: a sic vīctore⁹ cōsequit
 pmissionem: q̄ Apoca. 2. p̄mitur
 Vincenti dabo manna abscondi
 tum. Terci⁹ ē Eueus q̄ interpretat
 lapides colligens a figurat iraci
 dum a rixosū. hic colligit petras
 offensionis a lapides scandali ut
 in iūrgio iaceat cōtra p̄mū. Sic
 Semei gradiebatue male dicens
 a mittens lapides contra Davi⁹
Secundi Regū. 16. Istum vīctore⁹
 debemus p dōnum consili⁹ sequē
 do xp̄i consilia de patientia a tole
 rantia iniuriaēum Mat̄h. 4. Ego
 autem dico vobis non resistē ma
 lo: si si quis te percussit in mar
 lam vīnam prete ei a alteram. fe
 talis vīctor erit securus de promis
 sione facta Apocal. 2. Qui vicerit
 nō le def̄ a morte secund a inferna
 li pena. Quartus ē ethē⁹ q̄ interpretat
 stupor vel formido. a signifi
 cat accidiā: que facit hominez stu
 pidū a formidātem opera vītiosa
 Ille vīctore⁹ est per dōnum for
 titudinis. De quo Gregorius. 6.
 Moralū. Justorū fortitudo ē car
 nem vīctore⁹: p̄p̄is vīluptib⁹
 contra: delectationem vite pre
 setis extinguerē: huīus mūdi as
 pera pro eternis premiis amare:
 prosperitatis blandimēta cōtemp
 nere: aduersitatis metum. cordis
 audacia superare. Reprobatorū for
 titudo est transitoria sine cessacō
 ne diligere: contra flagella ip̄si⁹
 conditoris insensibiliter perdu
 rare: ab amore rerū temporalium

De iudicio

15

nec aduersitate quiescere ad inna-
nē gloriā etiā cū vite detimento
puente; malicie argumenta acq-
uere; bono & vitam nō solum verb
a moribūs; sed etiā gladijs im-
pugnae; in semetip̄is spem pone-
re; iniquitatē semp̄ sine vlo peni-
tē desiderio ppetrare. Sed vido
ti hui⁹ etrei premū pmittit̄ Apo.
3. Qui vicerit dabo illi sedē; meū
in throno. **R**uimus est chana-
neus qui interpretatur possessor
vel negotiator; a signat avarum
a cupidū; qui p̄ diuersas negocia-
tiones; possessiōes acquirit a au-
get. **Vñ** Aug⁹ de dominī verbis s-
mone. 24 Que est illa auiditas co-
cupiscentie cui; a ipsa habet belus
modū. Tunc em̄ rapiunt quādō
esuriūt. Parcūt vero prede cum se-
serint saturitatem; isatiabilis est
sola avaricia diuitiū; semp̄ rapit
a num̄ p̄ satiatur; nec deū timet;
nec hominez reueretur; nec patri
partic; nec mīcez recognoscit; nec
fratri ob tempeāt; nec amico fidē
prestar; vidua; opprimit a pupil-
lum iuadit; liberos in secuicium
reuoat; testimoniu falsum pfert.
res mortui ne quiter occupat. Et q̄
est ista isamia. **A**nimaz amittere
vitam; appetere morte; acquirere
autū a p̄dere celum. **I**ste chana-
neus vīcedus est p̄ donū pieta-
tis; que mouet ad bandū pauperi-
bus ppter deum. Narrat Julius
sextus Strategematon libro p̄mo
capi. g. q̄ cum Emilius Paulus
consul romanus in lucanis iuxta
litus angusto itinere exercitū du-
ceret a tharentini ei classe infidia-
tes agmen eius scorpionibus es-

sent aggressi captiuis lateā eūn-
tium p̄teruit: quoꝝ respectu ho-
stes inhibuere tela. **S**ic moralite
diuites si tela demonum vel vltio-
nes diuinas euadere velint ponāt
iuxta latera sua pauperes elemo-
finas eis largiēdo a circumdent
latera sua pauperibus ppter quos
deus frequenter partit ab ulcis
tendo a demones cessant a nocen-
do a taliter vīcenti dabitur illis
in futuro quod promittitur Apo.
21. Qui vicerit possidebit hec. a
ero illi deus a erit ipse michi fili⁹
Sextus est Jebuseus qui interp̄
tatur presepe; a significat gulam
que suadet homini seper stare ad
psepe sicut asin⁹ vel uimentū. a is-
te vīci debet p̄ donū sciētie: qua-
sciam⁹ viuere temperate. **J**uxta il-
lud Apostoli ad Philip. e. Scio
habundare a penuria pati. Et sic
vīcenti dabitur quod pmittitur
Apoca. 2. **V**īcenti dabo edere de li-
gno vite. Ad litteram Temperā-
tia etiā presētem vitam plongat
Ecc. 31. Qui abstinenſ est adici-
et vitam et per oppositum gula in-
morbū a in mortem inducit **Ecc.**
31. Vigilia a colera a torturaviro
infrumento. Ad litterā excessus gu-
le causat defectus; suavis sompnī
a coleram a vomidicam passionē
torturam id est tortiones vētris
Et hec omnia facit gula viro ifru-
mito. Dicitur autem infrumentus q̄
si sine frumente id est sine sapore.
Est enim frument illa pars guttu-
ris que saporem sentit. Gulosus
autem moſcellos deglutit sine sa-
pore ad modum lupi deuorando.
Nef dicitur infrumentus quasi sine

fructu quo d est confectio quia co-
ria frumentum. Septim⁹ est phe-
reus: qui interpretatur disseminā
terram: et significat lubricum
et illebris datū qui illicet seminat
semen suum et metit momen-
taneam delectationem: et in fine ec-
nam. **A**d Galathas 4. Qui semi-
nat in carne: de carne et metet cor-
ruptionem. Iste vincens est per
sapientiam id est per saporem ce-
lestium: quibus gustatis cessat
omnis delectatio carnalis: et qui
sic vicevit promissionem conseque-
tur quod ponitur Apocal. 7. Qui vice-
vit habet vestimenta albis.
Hec sunt turbae septē quas vince-
re nos oportet. Est enim de ipso sic
de Marco furio camillo. De quod n ar-
rat Sextus Julius Strato gemma-
ton libro. A. cap. 3. Iste iturus ad
bellum in exercitu proclamare se-
tit se non recipi quemque in cas-
tra nisi victorem. reductisq; militi-
bus in aciem victoria potitus est.
Isto modo Christus nullū recipit in ce-
lum in die iudicij nisi fuerit prius
victor. Et ideo has septē promissi-
ones facit sub sola conditione vic-
torie. Propter quod dicitur Isa. 9.
Letabutur coram te sicut quod letan-
tur in messe: sicut exultant victo-
res capta preda quando dividunt
spolia.

Lcō ducentima q̄nta

In veste poderis quam habebat totus erat orbis tra-
rum et parentum magna-
lia in quatuor ordibus lapiduz
erant sculpta et magnificētia tua
in dyadema capitis illius erat
scripta. **N**ūs autem collit qui exterrimi-

nabat. et hoc extimuit. Erat enim
sola temptatio ire sufficiens. **P**ostq; declaratum est qualiter fu-
m⁹ pontifer Aaron diuinā placu-
it offensā et angelū occidente pp;
per incēdium cestare fecit a plaga
per deuotam supplicationē et per diui-
ne federis allegationē. **I**n ista pte
psequitur quod ad eundem effectus
comodus et equendum adiuxit
sacrae vestīū representationē. Sicut
enī induitus pontificalib⁹ vestib⁹
quod misteriis plene erat. **E**t circa
hoc duo facit. Nā primo describit
sacerdotalis orbi cōuenientiam.
Secondo ostendit quāntam ipsi Aaron
sive orbi p̄stitit angel⁹ reverentia
ibi. **N**ūs autem collit. In describendo
autem orbi sacerdotale, nō enīuat
opus vestes de quib⁹. **E**xo. 28. agit
hanc tamen tria ornamenta describit in
quib⁹ oīa alia intelligi voluit. Hūc
autem ista Tunica iacinctina: raciō a-
le. et lamina aurea quod pendebat in
froncē. **I**n hoc autem orbi triplici erat
representatio orbis terrarū: cōmēo
ratio paternae nobilitatis et dedi-
ratio diuine maiestatis. Dicit ḡ
hic. **I**n veste poderis. Est autem podis
tunica talaris et dicitur a pos podis
grece quod est pes pedis latine: quod est
tunica iacinctia usq; ad pedes des-
cendens. **V**nde dicitur poderis quod si
pedibus interrens. Erat autem de
duabus incisōribus facta: con-
futa super hūmeros et per latera
in modum dalmatice facta: mā-
cas eiusdem coloris habuit: capu-
cium habens non ex transuerso
super scapulas: sed longam secū-
tionem habebat ista vestis a pede
usq; ad medianas scapulas: cui

Appare: nē tūc pīter apparet āte
a retro assuta erat vitta: q̄ super
scapulas hincide vasculis ostri-
gebat. Habebat autem hēc solen-
nis tūica pōtīfīcal p̄ simbūls. A2
titinabula aurea quib⁹ erāt imix-
ta totidēm vascula q̄si malapuni-
ca ex iacinto a purpura a cocco
distinctiuita vt post titinabuliz
ēre malagranatum q̄si mē scala-
ti modo positiū: vt audiret son⁹ q̄
dō ingredieb aē sacerdos sanduari-
um. De hac igit̄ veste pontificali
dicit̄ hic. In veste enim poteris.
Et est ostructio intrāsituia quam
habebat totus orbis terrarū. Stat
aut̄ hic poteris nō solum p̄ tūica
iā descripta īmo pro toto ornamē-
to sacerdotali: p̄ quod s̄ in suas di-
uisas p̄tes totus orbis terrarū mi-
stice significabat. Vbi notan-
dū: p̄ sicut dicit M̄ḡ in historeis
Exo. 28. Quatuor erāt vestes tam
minorib⁹ sacerdotib⁹ quos comu-
nes vocabāt q̄ principi sacerdotū
quē arabarchū appellabāt coes.
a alie q̄tuor erant quib⁹ solus a-
rabarch⁹ sup illis q̄tuor uterbat.
Quatuor pūme erāt femoralia: ca-
mīfīa talaris: a baltheus latus
ad q̄ntitatēm q̄tuor digitoz inter-
tus florib⁹ cocmeis: puepuēis: ia-
cintimis a thiara. Quatuor vero
pontificales vestes quib⁹ sumus
sacerdos īduebatur sue tūt iste.
Poteris de q̄ sūp̄ins dictum ē. Su-
p̄ humerale quod habuit formā
q̄b tanguli ī pediore a duos lapi-
des omichim⁹ sup vtrumq̄ hūe z
m̄ uno erāt scripta p̄uinciatibus
letteris sex nomina filiorū israhel
a m̄ alio alias ex. Rōle fuit terciū.

etiamē tūm a q̄deāngūhl̄ iuxta
mensurā apture ī sup̄ humerale
ex q̄tuor colorib⁹ sc̄i; bisso a pur-
pura: iacinto coeco bistūcto a au-
ro contextum. sicut a sup̄ humera-
le. Et erāt in eo dīo decim lapi-
des auro firmis inclusi p̄ q̄tuor ordies
tres ī singulis ordīnib⁹. In p̄mo
ordine sarduis: topazius a sma-
ragd⁹. In secundo carbūctulus: sa-
phirus a iaspis. In tertio liguri⁹
agates a ametistus. In quarto criso-
litus: omichim⁹ a berillus. In q̄b⁹
erant scripta nomina duodecī fili-
orum israhel iuxta ordīne; natū-
tatis sue: singula ī singulis. Re-
tum ornamētum sacerdotis sumi
erat capitīs: quod cōmūnter thi-
ara: mitra vel infusa dicitur. S̄ spe-
cialius: cylaris. a erat īterius
totaliter iacīctia: q̄ circumdaba-
tur exterī auro cūculo trīb⁹ ordī-
nib⁹ factō cuius sumitas ī atutis-
sumū cāclū ītendebat: sup fron-
tem pendebat lamīna aurea ad-
modū dimī die līne facta q̄ arcū-
ationē suam habuit versus sur-
sum a per anulum aureum vni-
no īserebatur qui thiare affixus
erat. In hac lamīna sculptum ēat.
Ayoth adnay id est magnum
nō men domini scilicet tēte grama-
ton quo d̄ īeffabile dicitur: non
quia dici non possit: sed quia re
īeffabilem significat quod hīs
letteris scribitur. hee. Ioth. heth
v̄ atū: que sonant principium vi-
te passionis iste: quod ēst dictū
per passionem illius quem prefi-
gūcat iste sacerdos renūciaturvi-
ta in Adam perdita. Ita aut̄ fue-
ōmenta sumi sacerdotis de quib⁹.

quem prefigurat iste sacerdos re
nunciatur vita in Adam p dita. Is
ta fuit ornamēta sumi sacerdotis.
De quib⁹ nota magistri in histo
rijs sup **I**xo. 28. pulchra diffusa
Quād ergo dicit. In veste pode
ris stat ly pōderis pro totali orna
mēto sacerdotis a in istis figura
ba ē totus orbis terrarū. Nā femi
nalia a canissea linea: quia de lio
erant figurabant terraz **H**althē
us oceanum. Tumica vero iacin
tina ipso colore suo aerem p̄fes
rebat. **C**inctanibula rācone sui so
nitus tonitruū. **A**logranata cō
ruscationes. Ephoth vero vel super
humeralē ppter varietatem suorū
colorū celum fidereū figurabat
Qd vero aurum quatuor alijs co
loribus intextum erat significat
q calor vitalis penetrat vniuer
sa. Duo sacerdoties solem a lunaz
significabant. Duo decim gēme p
ectorales duo decim signa in zodiac
eo ostendebant. Rationale quod
erat i pectorē significabat: q ter
rena adherent celestibus a q ra
tione cuncta fuit plena. Cyðarus
celum est empireuz. Lamina sup
posita deum omnib⁹ p̄sidentez.
Sic g patet sensus literalis hui⁹
textus: i quo sic dicit. In veste po
deris quā habebat totus erat oe
bis terrarū sīm Josephum a iude
oz. Secundum ornamentiū quod
specificatur hic i littera est ratio a
le siue logyon: sū pectorale i quo
erant sīm eum quatuor ordines.
Duo decim gēme in quib⁹ sculpta
fuerūt duo decim nomina filiorūz
israel: vt superi⁹ dictū fuit. Et qn
cum ad hoc dicit. Et parenti sciz

duo decim patriarchātū filiorūz ia
cob magnalia v magnū aliquod
signātia sculpta erant in qtuor or
dinib⁹ lapidūz gēmaruz. **T**er
ciū ornamētum quod specificat
B in littera ē fidar⁹ pontificalis q
a sui pte vocatur vīz a lamina: q
pendet in fronte pontificis. **V**nde
dicit sic. Et magnificētia tua id ē
magnificūm ineffabile nomen
tuū erat scripta in dyadematē ca
pitis illius id ē lamina aurea ab
modū dimidie lune q pendebat
in fronte pontificis a dyadematē
id ē fidari vel mitre fuit inserta.
Et sic stat cotum p parte. Conse
qnter ostendit qntam reuerenti
am fecit angelus Aaron sic indu
to. ibi dicit. **N**ūs aut cessit. **N**ūs
aut v que scitebātur a figurabā
tur p sacerdotis vestes cessit āge
bus siue bonus siue matus qui ex
terminauit populu. a insup. **D**ec
extimuit nō timore qui ē passio.
timore qui ē reuerentie exhibicō
Sz cū fuerit angelus bonus inco
ueniens erat q istis cederet a ad
hoc representationem punire cessa
ret. Si p quia quia erat sola tēp
tatio ire sufficiens a timor quē ha
buit populus de iusta dei vindic
ta qndo videbat tantam multitu
dinem subito cōflagratam suffici
ens erat ad deletionē sceleris sui
Sunt aut quidā facilis coruptio
nis quib⁹ sufficit verbū corripē
tis. Quidā autē nō sic se habent.
post verba oportet addere verbera
Orou. r3 **S**eru⁹ verbis eridiri nō
potest. imo sicut legitur **Ecclesiastici.** 22. In opera cōstitue eum sie
debet illum. q si nō obaudierit

audia illum coimpedit^b. **N**ota
moraliter: q̄ persona ecclesiastica
quilibet debet in dui isto triplici
ornamento: potere: rationalia dy-
ademate: ut sit poteris in corpore.
rationalia in pectori et dyadema in
capite. Poderis namq̄ significat
continentiam castitatis. dyadema
vero eminentiam sanctitatis. rati-
onale scientiam veritatis. **P**rimus
q̄ vestimentum quo debet se vestire
persona ecclesiastica est poteris conti-
nentie: ut totum corpus a motib
laetitiae: petulantie et insolentie co-
pescatur. et hec merito vocatur ta-
laris. **S**ingunt poete ut patet in
scutellario poetarū q̄ mater Achil-
lis Achillum natū tinxit in aquis
stigis et aquis cuiusdam fluminis
fernalis quātum ad corpus totū
excepto talo. et ideo Achilles iuul-
nerabilis fuit p̄ totum corp̄ nisi
dumtaxat in talo. **C**um q̄ captus
amore Polixiene in templo tho-
rum psone statuisset aspide in ta-
lo percussus occubuit. **E**t quia Pa-
ris sub simulachro Apollinis la-
tuit in templo absconditus singit
Appolinem telum Davidis direx-
isse in talum Achillis et mortuus
est. **I**stius poesis sensus litteralis
est iste. Vene que sunt in talo ad re-
num et femorū atq̄ virilium perti-
nent rationum. **V**nde Ophel p̄n-
cipalem locum libidinis dixit esse
in talo. Achilles est homo perfectus
que mater virtus itinxit in aquis
stigis: quia virtus contra omnes
labores hominis munit: solum ta-
lum non tinxit quia quantumcum
et homo per humanam virtutem
fuit paucus semper ad libidinas

letus p̄det nisi p̄ diuinam gradu
am preserueretur. et ideo signanter
dixit Salomon Sap. 8 Sciui quia
aliter non possum esse continens in
si deus det. et id hec species iusticie
generalis siue virtus que est conti-
nentia est a deo continue postulanda
et sic solummodo haberi potest Iux-
ta illud Eccl. 21. Si se quaris iusti-
ciam que est continentia qua corp
re de te agitur apprehendes illam et
indues illam quasi poterez hono-
ris. Vocatur etiam talaris continen-
tia quia usq; ad finem vite contin-
ari debet. **R**egu. 17 Thamat eāt
scuta huiuscmodi talari tunica
Loz
Fille autem regum virgines huiusc
modi tunica vtebatur. **S**econdū
ornamentū psone ecclesiastice de-
bet esse rationale scientie. In isto
rationali scribatur doctrina et ve-
ritas. **D**ecensi debet esse principa-
lis intentio derici ut possit vera ad-
discere et vera docere. In collationi
bus patrum libro. 10. ca. 29. dicitur
sic. dixit abbas Dalladius q̄ ai-
mā fīm xp̄i voluntate conuersan-
tem oportet autē discere fideliter q̄
nescit aut docere manifeste q̄ no-
nit. Si autem utrumq; si possit non
vult isanie morbo laborat. **I**maū
enī recedendi a deo fastidū est do-
ctrina. et cum non appetit id quod a
mīa semp̄ esurit q̄ diligat deum
de isto ornamento dicit Eccl. 20.
Ornamentum aureum prudenti
doctrina. **T**erciū ornamentū quo-
se debet iduere psone ecclesiasti-
ca est dyadema capitū. **E**st ei dyadema
insigne regale per quod di-
scernitur rex ab alijs. Sic certe ca-
ritas sola diuidit fieri filios regni

et positionis sūm **Aug.** Unde **Hes-**
ter. dicit in figura. **Homo** quē
 rephōneā et cupit debet in diu res-
 tib⁹ regis. et impōne quo qui de-
 sella regis est et accipere regis; dy-
 adema sup caput eius. **Vestes** ei-
 regis nostri xp̄i sunt virtutes q̄s
 etiam **Philosoph⁹** vocatione ab-
 titus: equ⁹ de sella regis fuit eti⁹ et
 dyadema regis caritas. **Et** ideo p-
 hēc tria honorabiles nos faciem⁹
 apud deum et apud homines: viz;
 virtutib⁹ penitentia et caritate

¶ Capitulū. i. ¶ Leditio. 206.

Tripijs atvsq; in nouis-
 simū sine mia iā super-
 cēdit. psciebat ei et fu-
 tuā eo n̄: qm̄ cū ip̄i re-
 lisi eēit et pmissent et seduce-
 rent. et cum magna sollicitudine
 premisissent illos cōsequebantur
 illos adūs penitētē. Adhuc emi-
 inter man⁹ halentes luctum et de-
 plorantes ad monumēta mortu-
 oꝝ. aliam sibi assūpserunt cogi-
 tationem inscientie. et quos roga-
 tes proiecerant hos tamq; fugiti-
 uos psequebantur. **¶ Postq; au-**
tor cōmendauit de sapientiam
 iuste omnia gubernātem a mira-
 bili exterminatōne primogēto-
 rum in egip̄to. **In** hoc vltimo ca-
 pitulo cōmendat eandem a tertī-
 bili subversione egip̄tiorū i ma-
 ri cubro. **¶ Et** circa hoc duo facit
 Nam primo agit de terribili exte-
 mino in mari cubro. Secundo de
 multipli patrocino **Hebreos** ēū
 in deserto. Secunda pars ibi. Om-
 nis em̄ creatuā. Et de istis duab⁹
 agit alternatim: nūc de patrocino
 collato **Hebreis**; nūc de extermi-

nō illato egip̄tis usq; ad finem-
 fibri. **¶ Et** circa hoc duo fiūt. Nā
 primo agitur de peccatiū graui-
 maticia. Secundo de pene eo n̄ co-
 uementi iusticia ibi **Ducebat** em̄
 illos. **¶ Circa** primū tria narrat.
 Primo quomodo iusti et imp̄i
 a deo diuersimode puniebantur.
 Secundo quomodo maloꝝ scelera
 presentia et futura a deo nō absco-
 debantur. **¶ Tercio** psequeit q̄ ra-
 tionabiliter submergi merebant.
 Secunda ibi. **Pesciebat** em̄.
 Tercia ibi. Quoniam cuī ipsi. Di-
 cit ergo primo sic **Imp̄i** autem
 ac̄. quasi diceret. **Hebrei** rebeller
 a murmurantes contra dominū
 occisi sunt: pro parte per ignis in-
 cendium: sed non totaliter dese-
 uit in populū; ignis ille: quia se-
 datus fuit per pontificis supplicā-
 tis remedium. Sed certe **imp̄i**
 id est egip̄tis persequuntibus **He-**
 breos infra marē cubrum absq; re-
 medio usq; in nouissimū sine mi-
 sericordia ira superuenit. **Ira** vī-
 bida iusta consumpti sunt: quia
 usq; ad mortē. vel usq; in nouissi-
 mū id est quēlibet: quia null⁹ de
 illa subversione liberatus est. hec
 ira superuenit a deo tamq; pond⁹
 quod sustinere nō possent. Hacō
 autē huius variis punitionis ius-
 torū et impioꝝ subiungitur: quia
 domin⁹ psciebat q̄ ip̄i. **Hebrei** pe-
 nitentia a se corrigent. et ideo p-
 citum est eis. **Pesciebat** autem
 q̄ egip̄tis pdurarent finaliter ob-
 stinatū. et id promittentibus cor-
 rectionem pepercit. et pponentes
 p̄tinaciā extimacōe finali p̄cu-
 fit. et hoc ē qd dī. **Pesciebat** em̄